

GLASILO
SZDL
LJUBLJANA-
BEŽIGRAD

ZBOR OBČANOV

LETO VI., ŠT. 6

OKTOBER 1966

CENA 40 par (40 st. din)

Občinski proračun:

Za zdaj dohodki
po načrtih

Proračun bežigradske občine je imel v devetih mesecih letos 1 milijardo 851 milijonov st. dinarjev dohodkov ali 80,5 odst. dohodkov, kolikor so jih planirali za letos. Finančni položaj je ugoden in za zdaj rebalans občinskega proračuna (z negativnim predznakom) ne bo potreben.

Več o tem berite na 3. strani.

39.205
PREBIVALCEV

V začetku oktobra je živelo v bežigradski občini 39.205 prebivalcev. Od spomladi letos se je število Bežigradčanov povečalo za 800.

Anketa

Odborniki menijo...

Uredništvo »Zbora občanov« se je odločilo, da povpraša odbornike bežigradske občinske skupščine, kaj menijo o nekaterih aktualnih vprašanjih občinske samouprave. Prosili smo jih, da ocenijo delo občinske skupščine, povedo svoje mnenje o samoupravnih pravicah, razdeljenih med občinsko skupščino in mestni svet, o uresničevanju samoupravnih in oblastvenih funkcij občinske skupščine, odnosih med občinsko skupščino in mestnim svetom itd.

Objavljamo prvi del odgovorov.
V prihodnji številki bomo anketo nadaljevali.

ANTON REMS:

»Oblikovati stališča, ne pa ocenjevati neko politiko«

Učinkovitost naše občinske skupščine ni zadostna, ker je kljub zelo živahnim razpravam vse preveč ocenjevalec neke politike, ne pa oblikovalec stališč. Menim, da je treba v prihodnje dajati skupščini problematiko v obravnavo s tem, da se stališča in ukrepi izoblikujejo v skupščinskih organih. Kaže, da je oblikovanje politike občinske skupščine monopol nekaterih polprofesionalnih odbornikov z rutino nekaj mandatnih dob ter s pogledi, ki niso povsem v skladu s trenutno družbeno politično situacijo.

Vsekakor bo morala v prihodnje občinska skupščina obravnavati — zlasti gospodarsko problematiko — konkretnije in se izogibati prelaganju proračunskih obveznosti na delovne organizacije, ker to jemlje predstavnikom skupščine — in skupščini sami — ugled ter jih degradira na nivo »žicarjeva«.

Obveznost delovnih organizacij naj bodo določene, ob upoštevanju, da pretirane obremenitve ne prestopajo mej gospodarske življenjske moči, zlasti sedaj, ko smo prenehali z inflacijsko politiko.

Ob tem je nujno treba ponovno proučiti financiranje raznih družbenih služb, njihovo učinkovitost in potrebnost, skrbeti njih število in dejavnost v okviru možnosti in najbolj nujnih potreb, ne pa tolerirati avtoritativnost oseb, ki te službe vodijo. Samoupravljanje na ob-

močju mesta je zašlo v težave zaradi navidezne dvotirnosti politike posameznih občinskih skupščin in mestnega sveta. Tendence, da bi ob obstoječih občinah prevzemal mestni svet vse številnejše operativne pristojnosti, ne samo v samoupravnem ampak tudi v upravnem pogledu, je negativna in bo imela za posledico razvojenitev ne samo pristojnosti posameznih občinskih skupščin, ampak tudi učinkovitosti samoupravnih organov mesta.

ANTON REMS

Politično-teritorialna razdelitev Ljubljane in okolice naj ostane nespremenjena, ker nimamo opravka le z mestnim območjem, ampak tudi s predmestnimi in podeželskimi predeli, ki niti v nekaj desetletjih ne bodo sestavni del Ljubljane. Res je mesto organska celota z nekaterimi nujnimi enotnimi potrebami in je ne vzdržno sedanje stanje, ko na panorami mesta ugotavljamo zametke petih centrov; to je rezultat dosedanjih pristojnosti občinskih skupščin v gospodarski operativni in s tem pri razporejanju akumuliranega narodnega dohod-

Nadalj. na 2. strani

21. seja občinske skupščine

Razprava o kadrih

Volitve v komunalno skupnost socialnega zavarovanja:

MALOMARNOST,
KI SE BO
MAŠČEVALA

STR. 4

Klavrna podoba
športnih igrišč

Stran 11

- Na prvi jesenski seji občinske skupščine so odborniki razpravljali o poslovanju gospodarskih organizacij v prvem polletju
- in o kadrih.

Poročila o tem berite na 3., 5. in 8. strani

V vrtcih 1200 otrok

Razgovor z Ančko Čerin, predsednico sveta zasocialno varstvo in varstvo družine

Do konca leta sta sicer še dobra dva meseca, vendar je že sedaj zanimivo pogledati, kako je z uresničevanjem letošnjih načrtov, ki jim je okvir občinski proračun. Na log in načrtov je bilo tudi na področju otroškega varstva nič koliko in na začetku leta smo se upravičeno vprašali: bo leto 1966 — otroško leto?

Predsednica sveta za socialno varstvo in varstvo družine Ančka Čerin nam je odgovorila takole:

● Letošnji plan je obetal dosti novega na področju otroškega varstva. Zadnji dve leti je šlo večinoma denarja, namenjenega v občinskem proračunu za investicije, za gradnjo šole Mirana Jarca in večjih vlaganj v otroško varstvo ni bilo. Letos pa smo se zares odločili za razvoj otroškega varstva. Svet za varstvo družine je pri tem našel vso podporo drugih svetov občinske skupščine, zlasti še sveta za šolstvo in seveda občinske skupščine. Probleme otroškega varstva so vse pogostje obravnavali na sejah občinske skupščine, morda tolikokrat kot še nikoli poprej. Načrt za razvoj otroškega var-

stva je prišel na prvo mesto v občinskem planu. Še bolj razveseljivo pa je, da je letošnji plan kar tri mesece pred koncem leta celo presežen. Vse za letošnje predvidene adaptacije in ureditve prostorov za otroško varstvo so zaključene.

Spomladi smo imeli v varstvu 890 otrok, danes jih imamo 1280, torej 390 več. Zlasti se je zboljšal položaj šolarjev, saj je pričelo z delom prejšnji mesec kar 14 novih varstvenih oddelkov na šolah. Lani je bilo v celodnevnem varstvu na šolah Stožice in Ježica le približno 100 otrok, zdaj pa jih je že 540 na petih šolah. Pri tem gre vse priznanje šolam, ki so z zavzetostjo, v skrbi za svoje šolarje, opravile pomembno delo, da je varstvo steklo s pričetkom šolskega leta.

Tudi s prehrano otrok smo napredovali. V šolskih kuhinjah in v vrtcih pripravljajo dnevno 1745 kosil, se pravi, da vsak četrti otrok v naši občini že kosi v šoli ali v vrtcu. Moram pa poudariti, da je tudi pri starših izredno razumevanje, pripravljenost in želja, da uredi varstvo in red-

no prehrano za svoje otroke. In kakšni so načrti za razvoj otroškega varstva v prihodnjem letu?

● Načrt sveta za varstvo je seveda eno, denar, ki bo na razpolago pa drugo. Uskladiti moramo možnosti s potrebami, letošnji uspehi pa bodo vzpodbuda za prav tako uspešno delo v prihodnjem letu.

Mislim, da je glede otroškega varstva v naši občini najbolj pereče varstvo dojenčkov. Zanje nimamo niti enega prostora. Zato bi morali prihodnje leto čimprej dograditi otroško ustanovo v Soseski VI, kjer bodo tudi prostori za dojenčke. Pričeti bi morali tudi graditi enako ustanovo v krajevni skupnosti »Boris Kidrič«. S tem bi pridobili prostore za varstvo 80 dojenčkov in 160 predšolskih otrok.

Če smo letos dosegli takšen napredek pri varstvu šolarjev, naj bo v prihodnjem letu cilj — ureditev varstva dojenčkov.

ODGOVORNE NALOGE SKUPŠČINE

»Do konca leta čakajo našo skupščino važne in odgovorne naloge,« je dejal na začetku jesenskega dela občinske skupščine predsednik Janez Vinkler. »Uspešno reševanje le-teh bo odvisno od skupnih prizadevanj obeh zborov skupščine in svetov. Skupščina je vse dogodke v zadnjem času spremljala z odgovornostjo in v okviru svojih samoupravnih pravic tudi primerno ukrepala. Želeli je le, da se v naša prizadevanja v bodoče vključijo zares vsi člani naše skupščine in svetov.«

Ko je govoril o prvi jesenski seji občinske skupščine, je poudaril, da sta na dnevnem redu dve pomembni točki. Spremembe na področju komunalno stanovanjskega gospodarstva bodo zahtevale kvaliteten spremenjen odnos in miselnost na tem področju, razprava o gospodarskih in kadrovskih zadevah pa naj bi odgovorila na vprašanje, kako se gospodarska reforma odraža v gospodarstvu za Bežigradom.

»V zadnjem času smo bili priča hudim problemom, večših skoraj nerešljivim, s katerimi so se srečavale naše delovne organizacije. Težko bi rekli, da so izključno posledica gospodarske reforme, temveč tudi ka-

Nadalj. na 3. strani

O otroškem varstvu
in letovanjih berite
na srednjih straneh

Bežigrad - smetišče?

Anketa

Odborniki menijo

Nadalj. s 1. strani

ka. Če je reorganizacija potrebna, naj se izvede polagoma, z večjo stopnjo odgovornosti kot dosedanje sistemske rešitve. Izogibati se je treba vsaki improvizaciji.

CIRIL TRČEK:

»Pametne in pre-mišljene odločitve vedno najdejo pravo mesto«

Pri dosednji delitvi sredstev med zvezo, republiko in občino ter številnimi skladi, je občinska samouprava bolj malo resnična. Prepričan pa sem, da se bodo občine o tem še najbolj in najpametneje dogovorile na mestnem svetu ali obratno.

Moč in nemoč občinske skupščine se odraža v pre-mišljeni izbiri najboljših variante med tisočimi možnostmi, ki jih pogojujejo želje občanov in sredstva proračuna.

In odločitve? Pametna beseda vedno pravo mesto najde! Sam ne dvomim v avtoritativnost (pametnih in pre-mišljenih) odločitev občinske skupščine. Če pa niso takšne, me pa ne bi skrbelo za avtoriteto tistega organa, ki jih je sprejel.

Dosedanje delo občinske skupščine je bilo dobro. (Ali ste mislili, da bi moral imeti drugačno mnenje?) Vkljub temu bom vesel, ko mi v kratkem

CIRIL TRČEK

poteče mandat odbornika. Mogoče bo to veselilo tudi skupščino... (Da ne bi bilo nesporazuma: odborniška dolžnost praktično »požre« s sestanki skupščine, odborov, komisij in posvetovanj, vse proste popoldneve, pa kljub temu nisem mogel vsaj na četrtino sestankov, na katere sem bil vabljen).

JERNEJ MLAKAR:

»Drugje nekatere pravice občine zlahka uveljavljajo«

Sedanja situacija gre na škodo občinskih skupščin, kar je že tudi z zakonom določeno. V mestih, kjer ni mestnega sveta, lahko občinske skupščine samoiniciativno delajo vse tisto, kar jim določa zakon. v Ljubljani pa zakon o mestih, razdeljenih na občine, hote ali ne hote jemlje prenekatere pravice, ki jih drugje zlahka uveljavljajo. Jasno je, da mestni svet s svojo aktiv-

nostjo vpliva na ljubljanske občine, kaj naj delajo, v marsikaterem primeru krni samoupravne funkcije občinskih skupščin. Zato tudi ni nič čudnega, da je občinska skupščina do takrat, ko je omenjeni zakon stopil v veljavo, bolj samostojno delala in je tudi občinska uprava samostojneje delala. Zdi se mi, da v zadnjem času največkrat dajemo le soglasje odlokom, sprejetim na Mestnem svetu.

Na ta način ne bo šlo več dalje. Občine imajo svoj mehanizem, mestni svet svojega. Skladnosti ni. Sedanji sistem pa tudi močno negira krajevne skupnosti. Že občinska skupščina daje le soglasja,

JERNEJ MLAKAR

krajevni skupnosti pa sploh ne ostane skoraj nobenih pristojnosti. Precej drugače bi bilo, če bi bila samo ena občina. Takrat bi tudi krajevne skupnosti prišle bolj do veljave.

V sedanji organizaciji ima mestni svet precej večje pristojnosti, zlasti finančne narave, od občinske skupščine. In tako so lahko želje in pritisk občinske skupščine še tako močne, pa se morajo potem navsezadnje le podrediti.

Prav zaradi finančnih razlogov pa bomo naposled morali v Ljubljani preiti na sistem ene občine.

LADISLAV BRATOŽ:

»Občinska skupščina je dostikrat postavljena pred dejstvo«

Občinske skupščine so dostikrat postavljene pred dejstvo, saj nekateri problemi pridejo na sejo z

LADISLAV BRATOŽ

mestnega sveta in včasih celo z obrazložitvijo, da so ostale skupščine o tem že sklepale. Ne preostane nam drugega, kot da tak sklep potrđimo, čeprav bi morda včasih sprejeli drugačno odločitev. Razvid-

Nadalj. na 3. strani

V jami ob Vilharjevi in Vodovodni cesti dan za dnem kar s kamioni vozijo odpadke. Tovornjaki imajo največkrat napise gradbenih podjetij. Pripeljejo material, ki se nabere pri rušenju zgradb.

Če je nek prostor poln ostankov opeke in betonskih blokov, kaj hitro postane pravo smetišče. Tisti, ki odlagajo odpadke, niso preveč izbirljivi. To vedo že v Tomačevem, kjer premetenim prevoznikom -neprijetnih tovorov še miličniki niso mogli priti do živega, pa še na drugih koncih Bežigrada, zdaj pa se nam obeta, da bomo kar v središču mesta dobili pravo smetišče.

Ni dolgo tega, kar so urbanisti določili, da bo v jami ob Vilharjevi cesti nova ljubljanska avtobusna postaja. Morda čas, ki naj bi jo pričeli graditi, ni niti tako daleč. Komurkoli bo že ta prostor namenjen, presneto se bo premislil, da bi zasadij lopato v kupe odpadkov.

V Ljubljani velja poseben odlok o obveznem odlaganju in odvažanju smeti in odpadkov. Določena so tudi odlagališča. V odloku stoji, da se odpadke, kot so ostanki gradbenega materiala, začasno odlaga na higiensko ustrezna odlagališča. Teh v centru Bežigrada prav gotovo ni nihče določil, posebno še, če je poznal kazenske določbe, kjer je precej govorila o posodah za smeti, manj o kamionih odpadkov.

Zraven »črnih gradenj« se zdaj lahko pohvalimo še s »črnimi smetišči«.

Na slikah:

Jama ob Vilharjevi cesti in smetišče v jami ob Vodovodni cesti.

Foto: V. Smole

Cestne svetilke napoti nočnim junakom

Ze Bežigradom morajo zamenjati približno 50 do 60 cestnih svetilk na leto zato, ker jih razbijejo ali poškodujejo objestneži. Stroški, povsem nepotrebni, znašajo več kot pol milijona st. dinarjev. Največ svetilk razbijejo ob praznikih, zanimivo pa je, da jih je več razbitih tudi v počitnicah, ko so šolarji doma. Objestneži poškodujejo tudi kandelabre, popravilo enega pa velja skoraj 100.000 st. dinarjev.

Tudi prometni znaki so napoti nočnim junakom. Porušejo jih, skrivijo ali pa kar odnesejo table. Največkrat jih je potlej treba zamenjati, popravilo pa velja več kot 10.000 st. dinarjev.

NAROČITE ZBOR OBČANOV!

NAMEN FLUOROGRAFIJE:

Odkrivati obolenja

Fluorografiranje je rentgensko slikanje prsnega koša. V kratkem času lahko pregledamo veliko število ljudi. Namen fluorografije je, da pravočasno odkriva med prebivalstvom vsa poznana obolenja prsnega koša, t.j. obolenja pljuč, srca in velikih žil. Najpomembnejši obolenji, ki jih množični fluorografiji uspeva pravočasno odkrivati, sta tuberkuloza in pljučni rak. Čim hitreje in v čim

začetnejšem stadiju uspe zdravstveni službi odkriti tuberkulozno obolenje na pljučih, tem lažje, hitreje in uspešneje je zdravljenje. Podobno je pri pljučnem raku, ki lahko raste mesece in mesece brez večjih bolezenskih znakov. Prav to je značilnost množične fluorografije, ker odkrije tuberkulozo ali rakasto obolenje na pljučih pri navidezno zdravem človeku.

Po skoraj 50-letnem organiziranem boju proti tuberkulozi se pokažejo prvi večji sadovi in uspehi te borbe. V zadnjem desetletju v Sloveniji oboleva in umira za jetiko čedalje manj ljudi. Vendar nas dosednji uspehi ne morejo zadovoljiti, ker je zdravstvena služba še lani odkrila 2167 novih tuberkuloznih bolnikov in okoli 300 obolelih za pljučnim rakom. Zdravljenje pljučne tuberkuloze je danes v glavnem uspešno, vendar dolgotrajno, kar pomeni za bolnika in njegovo družino precejšnjo materialno obremenitev, a za družbo veliko ekonomsko škodo. Prekasno odkrivanje povzroča zlasti med kmečkim prebivalstvom visoko umiranje za jetiko, med industrijskim prebivalstvom pa ustvarja veliko število kroničnih invalidov. Velik problem v boju proti tuberkulozi predstavlja sezonska delovna sila. Iz leta v leto je večje preseljevanje kmečkega prebivalstva in tuje delovne sile iz drugih republik v naša mesta in industrijska središča. Zaradi slabih stanovanjskih in čisto tudi življenjskih pogojev, je tuberkuloza med njimi najbolj razširjena (v občini Bežigrad je v letu 1965 med novo odkritimi tuberkuloznimi bolniki ena tretjina priseljenec).

Uspehi protituberkuloznega boja so doseženi z dobro organizirano zdravstveno službo, z rednimi sistematičnimi fluorografskimi pregledi prebivalstva z doslednim cepljenjem otrok in mladine zoper tuberkulozo. Poleg tega je velikega pomena še izboljšanje življenjskih razmer, večja zdravstvena prosvetljenost prebivalstva in napredna socialno-zdravstvena zakonodaja, ki omogoča bolnikom dobre pogoje zdravljenja.

Naša naloga v boju proti tuberkulozi je, da moramo z bojem nadaljevati vse dotlej dokler ne bomo lahko črtali tuberkuloze kot množične socialne bolezni.

Dr. Ludvik Repč

Fluorografiranje

TA MESEC OBVEZNO RENTGENSKO SLIKANJE PLJUČ ZA VSE PREBIVALCE, STAREJŠE OD 24 LET

Od 17. do 29. oktobra bo v bežigrajski občini fluorografiranje vseh prebivalcev, starejših od 24 let, se pravi rojenih leta 1942 in prej.

Za občane, ki prebivajo na področjih krajevnih skupnosti Stadion, Bežigrad, »Boris Kidrič« in Savsko naselje, bo fluorografiranje v TBC dispanzerju zdravstvenega doma Bežigrad, Kržičeva 10, vsak delavnik od 7. do 17. ure. Za prebivalce Stožic in Ježice bo fluorografiranje v domu »Svobode« Stožice v Omahnovi ulici, za prebivalce iz Savelj in Kleč v zadrženem domu v Savljah, Tomačevega in Jarš v gasilskem domu Tomačevo, Črnuč in Dobrave v menzi tovarne »Elmas«, Nadgorice in Ježe v gasilskem domu v Nadgorici, Podgorice in Šentjakoba v osnovni šoli Šentjakob, Brinja in Beričevega v gasilskem domu Beričevo ter za prebivalce iz Dola, Zajelš, Kleč, Vidma, Zaboršta in Podgore v prostorih kmetijske zadruge Dol pri Ljubljani.

Prebivalci so dobili pozivnice, kjer je določeno, kdaj in kje bo fluorografiranje. Pozivnice morajo prinesiti s seboj, pridejo pa naj ob uri, ki jim je določena, da ne bo nepotrebne zastoja ali gneče. Osebe, ki zaradi starosti ali onemoglosti ne morejo priti, bodo pripeljali z avtomobilom. Tisti, ki ne morejo priti ob času, ki je določen na pozivnici, pa lahko pridejo na fluorografiranje v zdravstveni dom Bežigrad.

Odlok o fluorografiranju, ki ga je sprejela občinska skupščina, določa, da bo tisti, ki se ne bo udeležil fluorografiranja, kaznovan z denarno kaznijo 10.000 starih dinarjev.

Zadnje fluorografiranje prebivalstva v bežigrajski občini je bilo oktobra 1961. Takrat so slikali 20.050 prebivalcev. 1017 oseb ali 5,8 odstotka pregledanih so še enkrat poklicali na pregled. Odkrili so 28 primerov pljučne tuberkuloze, 56 primerov netuberkuloznih obolenj pljuč ter 101 primer obolenja srca in velikih žil.

Odgovorne naloge skupščine

Nadalj. s 1. strani

drovske politike in trenutnega stanja kadrov v našem gospodarstvu.

Ugotoviti moram, da smo od reelekcije več ali celo preveč pričakovali. Ni bil naš namen likvidacija zdajšnjega vodilnega kadra in si za to tudi nismo prizadevali. Upali in pričakovali pa smo, da bomo pospešili proces uveljavitve sposobnejših kadrov ne samo na direktorskih mestih, ampak predvsem na drugih vodilnih mestih. Tu imam v mislih direktorje računskih, tehničnih, komercialnih in drugih sektorjev, kjer položaj ponekod še posebej zbujajo skrb. Ugotavljam, da je večina delovnih organizacij premalo storila, da bi se struktura kadrov na teh delovnih mestih popravila.

Občinska skupščina je na delovne organizacije že nekajkrat naslovila priporočila s kadrovskega problematiko. Ugotavljam, da so pogostokrat naletela na dokaj majhno pozornost. Tu imam v mislih priporočila o minimumu strokovne izobrazbe za vodilna delovna mesta z vsemi analizami, ki so jih dobile delovne organizacije.

Niso slučajne stalne težave, ki jih ima naša skupščinska komisija ob razpisih delovnih mest. To, kar je bil včasih pogostokrat očitke, da občinska skupščina vsiljuje delovnim organizacijam svoje kadrovske rešitve, velja zdaj obrnjeno, da delovne organizacije ali, boljše, posamezni vodilni ljudje v teh delovnih organizacijah vsiljuje našim komisijam kadrovske rešitve, ki so daleč od splošno sprejetih, politično in gospodarsko utemeljenih konceptov vodenja v delovnih organizacijah.

Podobno je z združevanjem sredstev za strokovno izobraževanje. Pri 45 odst. povečanju ostanka dohodka v delovnih organizacijah smo se znašli pred nepremostljivim problemom, kako poravnati obveznosti do strokovnega šolstva. Računali smo, da se bo osebni dohodek v delovnih organizacijah povečal letos za 10 odst.,

polletni obračun pa kaže, da so se osebni dohodki povečali za 30 odst. in torej ni razlogov, da ne bi mogli zbrati predvidene vsote 219 milijonov st. dinarjev, kolikor znaša naša obveznost do strokovnega šolstva. Lani so v delovnih organizacijah za Bežigradom porabili 56 odstotkov od vsote, ki bi jo lahko porabili za strokovno izobraževanje. Mar ni tudi to odraz kadrovskega položaja v nekaterih delovnih organizacijah? Opozoriti moram na posledice, če bomo morali, namesto delovnih organizacij, kriti primanjkljaj za strokovno šolstvo iz občinskega proračuna.

Ekonomsko osamosvojitve, decentralizacije sredstev in deatizacije oblasti smo vsi podprli kot edino normalno pot za nadaljnji razvoj našega gospodarstva. Še več, takšne težnje moramo še naprej razvijati in se boriti zoper kakršenkoli poizkus oživitvi stari birokratski etatični sistem. Če smo obsodili takšne poskuse, ki jih je razkril IV. plenar, ne pomeni, da smo podobnim težnjam pri nas, tako v komuni kot v delovni organizaciji, že spodrezali korenine. Najbolj primeren čas je, da se s temi poskusi spodaj temeljito spoprimemo.

Samoupravljanje je tisto, ki mora še bolj povezovali delovne organizacije in komunio, je poudaril Janez Vinkler. »Naša skupščina ima ne samo dolžnosti, ampak tudi pravice, ki ji pripadajo iz našega statuta kot najvišji samoupravni organizacije v občini, da ustvari ugodne pogoje za hitrejši rast proizvodnje in proizvodnih odnosov, ima pa tudi dolžnost, da spodbuja, opozarja pa tudi ukrepa zoper tolačenja, ki niso v korist niti samoupravljavcu niti občanu v komunio. S tem bomo tudi prispevali k uresničevanju sklepov IV. plenarja CK ZKJ, katerih bistvo je samoupravljanje in demokratizacija našega življenja in javnost delovanja samoupravnih mehanizmov, je zaključil Janez Vinkler.

Med sejo občinske skupščine

Foto: J. V.

BOLJE KOT LANI

Zadovoljiv uspeh gospodarskih organizacij v naši občini po prvem polletju

Po analizi poslovnih rezultatov gospodarskih organizacij na območju občine Bežigrad lahko ugotovimo, da je položaj po začetnih težavah zaradi reforme že dokaj boljši, pa čeprav še vedno ni zadovoljiv. Ob koncu preteklega leta smo ugotavljali pri nekaterih primerih celo nazadovanje, ob koncu prvega polletja pa že lahko zasledimo napredek v primerjavi s preteklim letom.

Ni treba posebej omeniti, da je ocenjevanje gospodarstva, zlasti pa primerjanje poslovanja gospodarskih organizacij v letošnjem prvem polletju z enakim obdobjem lani zelo težko. Spomnimo se samo naraščanja cen zaradi občutnih inflacijskih tendenc ter pomembnih korektur cen, ki so bile sprejete v okviru ukrepov gospodarske reforme (devalvacija dinarja, prenos prometnega davka iz proizvodnje na potrošnje, ukinitve družbene akumulacije v obliki prispevka in dohodkov, podražitve reprodukcijskega materiala, zlasti uvoženega itd.) Zato bi bili za natančne in povsem zanesljive podatke potrebni obsežni in zapleteni računi. Te možnosti pa niso imeli. Zato so se morali odločiti za upoštevanje splošnih indeksov naraščanja cen, ki so izračunani za vso republiko ali pa celo za državo.

Celotni dohodek za 32% večji

Naj najprej zapišemo nekaj glavnih podatkov. V prvem polletju so gospodarske organizacije v naši občini ustvarile nekaj manj kot 761 milijonov novih dinarjev celotnega dohodka. To pa je za 32 odstotkov več kot v enakem obdobju lani. Ob tem pa je treba povedati, da je neto produkt le za 18 odst. večji, kar kaže, da so podjetja tudi več porabila (amortizacija je npr. bila za 28 odst. večja). Večja je tudi masa za bruto osebne dohodke: 15 odstotkov več! Ker pa so se znižale stopnje prispevkov, je čisti osebni dohodek večji za 30 odstotkov na mesec. Osebnih dohodkov torej presegajo čisti dohodek. To pa je posledica znižanja prispevkov na osebne dohodke.

Rezultat 26 odstotkov povečanja čistega dohodka in 15 odstotkov povečanja bruto osebnih dohodkov pa je za 54 odstotkov večji ostanek dohodka, ki predstavlja s 40 milijoni N din močan delež v razpoložljivih obratnih sredstvih.

Če terminološko istovetimo ostanek dohodka v polletnem obračunu z izločitvami dohodka v skladi v zaključnem računu ugotovimo, da je le za 16 milijonov N din manjši, kot pa so zna-

šali vsi skladi po zaključnem računu za leto 1965. Če pa upoštevamo dinamiko gospodarstva v drugem polletju, lahko računamo, da bodo ob koncu leta znašala sredstva, s katerimi samostojno razpolagajo kolektivi — okrog 100 milijonov N din (10 milijard S din!).

Po teh podatkih lahko ugotovimo, da je poslovni uspeh gospodarskih organizacij v bežigrajski občini v prvem polletju zadovoljiv.

Kolikšno pa je realno povečanje celotnega dohodka?

Ob analizah teh podatkov pa ne moremo mimo vprašanja, kolikšno je REALNO povečanje celotnega dohodka, osebnih dohodkov in skladov. Poglejmo ugotovitve zveznega zavoda za statistiko o povečanju cen industrijskih izdelkov pri proizvajalcih ter indeks povečanja življenjskih stroškov: cene industrijskih proizvodov so se povečale za 22 odstotkov, življenjski stroški pa za 52 odstotkov, od tega hrana za 54 odstotkov. Te ugotovitve bi lahko z manjšimi popravki posplošili tudi na razmere v naši občini, le da je povečanje cen proizvodov in storitev pri industrijskih proizvajalcih nekoliko manjše.

Ker pa smo primerjali cene in življenjske stroške, ki so veljale ob koncu 1964, proizvede pa so prodajali skozi vse leto 1965, bi po nekoliko grobi oceni lahko sklepali, da so v podjetjih dosegli zaradi naraščanja cen v povprečju za okoli 14 do 16 odstotkov večji dohodek, razlika pa bi lahko pripisali fizičnemu povečanju proizvodnje in storitev.

Podoben postopek pri izračunu življenjskih stroškov bi pokazal, da so večji za dobrih 30 odstotkov. Nominalno povečanje čistih osebnih dohodkov je torej v skladu s povečanjem življenjskih stroškov, tako da lahko sklepamo, da so realni osebni dohodki v letošnjem prvem polletju enaki dohodkom v enakem obdobju lani.

In produktivnost zaposlenega?

Za oceno produktivnosti pa je važna primerjava vseh elementov na enega zaposle-

nega. Proizvodnja na zaposlenega pa kaže močno odstopanje tako med podjetji kot v odnosu na panogo. Odstopanja posameznih organizacij v primerjavi s povprečjem panoge so znašala in se gibljejo pri neto produktu od indeksa 82 (Elma) do indeksa 213 (Ljubljanske mlekarne). Pri dohodku pa je razpon od 95 (Belinka) do 224 (Ljubljanske mlekarne).

To je le nekaj podatkov iz analize o poslovanju gospodarskih organizacij. Naj ob koncu še pripomnimo, da »Topsa« analiza ni obravnavala, ker se z njim ukvarja komisija za prisilno upravo.

V. C.

UGODNA FINANČNA REALIZACIJA ŠE NI VSE

Vodja analitske službe za gospodarstvo pri občinski skupščini Janez Hieng je pred razpravo o gospodarstvu med drugim dejal:

Celotni dohodek v prvem polletju letos se je v primerjavi z enakim obdobjem lani povečal v bežigrajski občini za 32 odst., v Sloveniji pa za 29 odst. Če se upoštevamo, da se je število zaposlenih za Bežigradom znižalo še za 2 odst. več kot v vsej Sloveniji, je porast celotnega dohodka zadovoljiv. Zelo pozitivno lahko ocenjujemo, sicer za zdaj začasno delitev dohodka, ki je v bežigrajski občini dokaj ugodnejša kot v Sloveniji. To velja tudi za gibanje zalog.

V razpravi so odborniki menili, da nas ugodna finančna realizacija v prvem polletju ne bi smela zavesti, saj se v vrsti podjetij fizični obseg proizvodnje sploh ni povečal. To velja zlasti za gradbeništvo in obrt. V podjetjih bodo morali več storiti za znižanje materialnih stroškov, saj kmalu ne bo več tistih učinkov, ki so nastali zaradi umetnega povišanja cen z reformo.

V delovnih organizacijah se pri raznih poslovnih odločitvah preveč zanašajo na »dobro nosa«, je bilo rečeno v razpravi, vendar pa zaradi tega marsikje zaidejo v težave. V nekaterih delovnih organizacijah imajo podatke o poslovanju vsak dan na razpolago. Tako bi moralo biti povsod. Podjetja bi se lažje usmerila, na takšni podlagi pa bi se tudi pravilneje odločali za razne poslovne stiske.

Anketa

Odborniki menijo

Nadalj. z 2. strani

no je torej, da gre sedanja delitev pristojnosti na škodo samostojnega odločanja občinskih skupščin.

Zdi se mi, da je občinska skupščina pozitivno odigrala svojo vlogo, zlasti kar zadeva komunalne dejavnosti in ostale terciarne dejavnosti, seveda kolikor je bilo v njeni finančni moči. Stik z volivci pa je še vedno prešibak in vpliv občanov na delo skupščin premajhen. Zbori volivcev ne predstavljajo pravega kontakta med odbornikom in volivci, zato bo treba najti ustreznejšo obliko.

Menim, da mora problematika vsega mesta reševati mestni svet. Komunalna dejavnost pa bi morala biti čimbolj v pristojnosti krajevnih skupnosti, seveda pa usklajena s skupnimi potrebami.

Pri sedanjih ureditvah delitvi na občinske skupščine, se krepijo lokalne tendence bogatih občin, za skupne mestne potrebe pa jim gre denar le težko od rok. Zdi se mi, da občani sami dostikrat niso jo razumevanja za skupne mestne potrebe.

Vloga današnjih občin odмира, vse več pristojnosti pa ima mestni svet. Občinska skupščina je motena v svojem delu zaradi pomanjkanja denarja. Ne menim pa, da občina nima avtoritete; toda koordinacija sklepov občinskih skupščin gre preko mestnega sveta, odborniki občinskih skupščin pa potem le formalno glasujejo o sklepih.

MILOŠ HOČEVAR:

»Avtoritativnost skupščine — jugoslovanski problem«

Na dosedanje delo občinske skupščine v glavnem nimam pripomb. Cutilim pa veliko vrzel v povezavi odbornikov-občanov, volivcev. Na tem področju premalo delamo in je pravzaprav malo narejene-ga. Odločitve občinske

Nadalj. na 4. strani

OBČINSKI PRORAČUN:

PO NAČRTIH

Spricho ugodnega dotoka proračunskih dohodkov zaenkrat ne bo potrebno omejiti predvidenih proračunskih izdatkov, so ugotovili na seji sveta za družbeni plan in finance, ko so obravnavali realizacijo letošnjega občinskega proračuna. Govora je bilo celo o presežku dohodkov, ki pa ga bo mogoče uporabiti za poravnavo obveznosti do strokovnega šolstva, sicer pa mora ostati kot obratna rezerva za začetek prihodnjega leta, ker ni pričakovati premostitvenih kreditov.

Do konca septembra je imel občinski proračun 1,8 milijarde st. dinarjev dohodkov ali 80,5 odst. dohodkov, predvidenih za vse leto. Pri-spevki iz osebnega dohodka zaposlenih znašajo nekaj več kot milijardo st. dinarjev (71,1 odst. od vsote 1,44 milijarde din, predvidenih za vse leto).

Druga najvažnejša postavka med dohodki je prometni davek od prodaje blaga na

drobno. Ta znaša v devetih mesecih 220 milijonov st. dinarjev ali 66,7 odst. od vsote 330 milijonov st. din, predvidenih za vse leto. Pri prometnem davku od prodaje blaga na drobno bi sicer lahko pričakovali nekoliko višji znesek kot je bilo predvideno, vendar pa bo prišlo do sprememb, ker so ponekod napačno vplačevali prometni davek za republiko in poplavljeni področja. Pregled vplačil praz zdaj pregleduje Služba družbenega knjigovodstva.

Predvidevajo, da dohodek od obrtne dejavnosti ne bo dosegel planirane zneska, ker je promet zasebnih obrtnikov v prvem polletju znatno padel, ker na tržišču ni bilo mogoče dobiti materiala in pa zaradi zmanjšane zaposlitve tuje delovne sile.

Prispevek od osebnega dohodka od samostojnega opravljanja drugih gospodar-skih dejavnosti bo presegel planirani znesek.

Malomarnost, ki se bo maščevala

Anketa

Odborniki menijo

Nadalj. s 3. strani

Skupščine so v glavnem odločitve samih odbornikov, brez sodelovanja ali vpliva širšega kroga občanov.

Glede uresničevanja samoupravnih funkcij občinske skupščine menim, da

MILOŠ HOCEVAR

je bistveno vprašanje — avtoritativnost občinske skupščine. Zdi se mi, da pa je to splošni jugoslovanski problem, ki velja za vse skupščine, na vseh nivojih. Skupščine vseh stopenj sprejemajo odloke in zakone, potem pa vsi nekako solidarno iščejo v njih luknje za posamezne rešitve. Pri tem pa je še ena slabost, da izdane odloke ali zakone raje vsi kritiziramo, kot da bi konstruktivno sodelovali pri njihovih pripravah in sprejemanju.

Ne vem kakšen odziv imajo priporočila, ki jih sprejema občinska, kakor tudi republiška in zvezna skupščina, vendar menim, da so takšna priporočila neuporabna. Seveda pa bi to potrdila lahko le analiza dosedanjih priporočil.

Pri razpravi o samoupravi v Ljubljani bi morali opredeliti dve stvari: čisto samoupravo in samoupravne pravice občana in pa skupno komunalno, gospodarsko, finančno in razvojno problematiko mesta. Ljubljana je v vseh pogledih še vedno majhno mesto, ki ima precejšnje gospodarske in tudi druge zmogljivosti, da bi lahko razvijalo pet občinskih centrov, v katerih se vsaka gospodarska veja ali služba razvija po svoje. Ena občina bi prav gotovo lahko več naredila za enotnejši in bolj skladen razvoj mesta. Poleg tega bi se prav gotovo precej zmanjšali stroški poslovanja ene občine v primerjavi s sedanjimi petimi. Če bi izvedli med prebivalstvom Ljubljane referendum — ena ali pet občin — sem prepričan, da bi hitro dobili večino odgovorov Ljubljančanov za eno občino. Saj je v svetu še veliko številnih večjih mest, ki imajo samo eno upravo, če že ne eno občino.

Pri tem se postavlja samo vprašanje, kako zagotoviti samoupravne pravice občanov, ki jih danes lahko lažje uresničujemo preko sedanjih petih občin, ki so jim bližje. Vendar tudi to ni neresljiv problem.

Nadalj. na 5. strani

VOLITVE V SAMOUPRAVNE ORGANE SOCIALNEGA ZAVAROVANJA NE BI SMELE BITI FORMALNOST, Vendar — NA ŽALOST — MARSIKJE SO!

Ni odveč, če pred volitvami v samoupravne organe socialnega zavarovanja povemo, da zbere in uporabi služba socialnega zavarovanja v naši republiki za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje okrog 150 milijard starih dinarjev. Ni odveč tudi, če povemo, da uživa pravice tega zavarovanja več kot pol milijona aktivnih zavarovancev in še več kot toliko družinskih članov. Volitve v samoupravne organe socialnega zavarovanja so tik pred nami. Zakaj že ta mesec morajo biti skupščine konstituirane.

Potem ko smo povedali glavne številke, bržkone ni treba posebej poudarjati, da zavarovanci pričakujejo uditve pomena samoupravnih organov pri socialnem zavarovanju, pa tudi uveljavitev zborov zavarovancev posameznih območij in panog po komunah. Znano je namreč, da zavarovanci na svojih zbora najlažje opozarjajo in ocenjujejo problematiko socialnega zavarovanja in zdravstva. Vedo, da kot plačniki te službe lahko in morajo zahtevati, da bi bil denar porabljen v korist zavarovancev in na ekonomski osnovi. Zato od volitev, ki so pred nami, pričakujejo uveljavitev svojih pravic.

O pomenu volitev, na katerih bodo izvolili tiste, ki bodo gospodarili s sredstvi socialnega zavarovanja, je bilo dovolj napisanega in povedanega. Delež narodnega dohodka, ki je namenjen za zavarovanje, je precejšen. Prav tako pa je velika odgovornost, kako v korist naših ljudi porabimo ta denar. Zato bi lahko upravičeno pričakovali, da bi se delavski svet in delovni kolektivi za te volitve najbolj zavzeli. Ne samo zaradi tega, ker bo po čisti logiki poslovanje in politika socialnega zavarovanja morala biti predvsem skrb tistih, ki za to službo največ prispevajo, ampak tudi zaradi tega, ker je tudi sedanja zakonodaja tako prilagojena, da zahteva čedalje večje sodelovanje delovnih kolektivov s socialnim zavarovanjem. To ne velja le za področje zdravstvenega zavarovanja, temveč čedalje bolj tudi za urejanje pokojninske problematike.

To, kar smo doslej zapisali, ni napisano v zadnjem času prvič. Precej je bilo članov, ki so opozarjali, da volitve, ki so pred nami, nikakor niso in ne smejo biti le formalnost. Mnogo je bilo opozoril, da je treba temeljito premisliti, kdo bo zastopal zavarovance v njihovih samoupravnih organih. Zato bi lahko upravičeno pričakovali vso zavzetost.

Žal pa teh volitev marsikje niso upoštevali dovolj resno in vse kaže, da sem spada tudi naša občina.

MILAN GERŽELJ, predsednik občinskega sindikalnega sveta, je o tem med drugim povedal:

»Želeli smo, da te volitve ne bi bile le čista formalnost. Zavedali smo se in se zavedamo pomena teh volitev. Žal pa sedaj pred volitvami ugotavljamo, da so priprave na volitve v delovnih organizacijah minile brez razprav o problematiki socialnega zavarovanja. Marsikje so samo določili svoje kandidate za samoupravne organe socialnega zavarovanja, ponekod pa jih bodo potrdili celo »post festum«! Ni se jim zdelo namreč vredno samo zaradi tega sklicati sejo delavskega sveta!«

»Kako ocenjujete dosedanje delo skupščine ljubljanske

komunalne skupnosti socialnega zavarovanja?»

»Za dosedanje delo skupščine je značilno predvsem kontroliranje porabe sredstev (in še to je bilo zaradi različnih razlogov pomanjkljivo!), zelo redkokdaj pa so kreirale politiko porabe sredstev!«

»Katera je po vašem mnenju trenutno najvažnejša naloga v zvezi z volitvami?»

»Izbira kandidatov! Menim, da bi morali izbrati za kandidate razgledane tovarišice in tovariše, ki bodo znali zahtevati, da bodo sklepi samoupravnih organov socialnega zavarovanja odsev zahtev zavarovancev in ki bodo odločno zahtevali tudi racionaliziranje poslovanja v zavodih in uradih socialnega zavarovanja! Večkrat namreč slišimo v podjetjih vprašanje, kaj so storili v komunalnih skupnostih samih za boljše, enostavnejše in cenejše poslovanje! Občinski sindikalni svet poizkuša prepričati kolektive, DA BI IZBRALI ZA KANDIDATE NAJSPOSOBNEJŠE! SEVEDA, KJER TO ŽE NI PREPOZNO!«

Pred volitvami nove polovice članov samoupravnih organov socialnega zavarovanja pa je prav, če se pogovorimo tudi o dosedanjem delu in izkušnjah.

»Stiri leta sem bil član skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja Ljubljana, prej pa član po-

dobne skupščine za Bežigradom«, je povedal FRANC MOČNIK, ki je zaposlen v Iskrini tovarni električnih aparatov. »Ko smo bili pred štirimi leti izvoljeni, nismo skoraj ničesar vedeli in precej časa smo porabili, da smo se znašli v občinski problematiki. Z delom skupščine nisem zadovoljen! Zato ne, ker praktično skupščina ni mogla gospodariti s sredstvi, temveč je lahko porabo le nadzorovala! In še pri tem je morala vnaprej verjeti strokovnim službam! Pomanjkljivost našega dela je bila tudi, da člani skupščine niso imeli zadostnih stikov ali pa sploh nobenih stikov z zavarovanci. Zavzemali so se za stališča, za katera so oni sami mislili, da so pravilna. Kako bi lahko bolje delali? Predvsem bi morali poenotiti poslovanje ljubljanskih zdravstvenih institucij, pa tudi tako pogosto ne bi smeli menjati raznih predpisov! Delo samoupravnih organov pa bi bilo boljše, če bi bili njihovi člani bolj razgledani, pripravljeni za delo in če bi zastopali interese tistih, ki največ prispevajo za socialno zavarovanje!«

VINKO VRBEC, član republiške skupščine socialnega zavarovanja, ki je zaposlen v »Elmii«, pa je med drugim povedal:

»Strinjam se s tem, kar je povedal Franc Močnik! Samoupravljanje bi se bolj razmahnilo, če bi poenostavili predpise v socialnem zavarovanju! Razen tega menim, da mnenja samoupravnih organov ne pridejo do prave veljave! To pa povzroča med člani pasivnost in mnogi se sprašujejo, zakaj bi ure in ure sedeli, ko pa nihče ne upošteva njihovih predlogov! Seveda ima to naše socialno zavarovanje težave, ker ima vedno manj denarja kot prijavljenih potreb. Žal se tudi predpisi in zakoni prepogosto menjajo. Zato ni možno

SOCIALNE MILIJARDE — TABU ZA PROIZVAJALCE? Predstavniki proizvajalcev v skupščinah socialnega zavarovanja odločajo o milijardah. Toda, če porabo denarja le nadzorujejo, ne pa z njim gospodarijo, samoupravni organi nimajo prave veljave. Vendar pa delavski svet le redkokdaj razpravlja o socialnem zavarovanju, čeprav gre za stotine milijard dinarjev, ustvarjenih v delovnih kolektivih. (Posnetek iz tovarne »Energoinvest« J. V.)

kakršno koli načrtno delo pri izboljšanju varstva v podjetju niti v drugih širših enotah. Probleme zdravstvenega zavarovanja smo doslej poizkušali reševati le s spremembami predpisov, zelo malo ali skoraj nič pa s poenostavitvijo poslovanja zavodov, podjetij in zdravstvenih ustanov. Vsak predpis zahteva dodatne evidence, poročila itd. Žal pa s spremembami predpisov samo zavarovanci nekaj izgubijo; pač zato, da izdatki ne bi presegli dotoka sredstev, ki je omejen.

Tudi mi, člani republiške skupščine socialnega zavarovanja, nismo mogli vplivati na politiko, ker skoraj vse določajo predpisi. In če želimo, da bo samoupravljanje boljše, potem bi moralo biti v skupščinah pri komunalnih zavodih več proizvajalcev (čudim se, zakaj noben delavski svet o tej problematiki ne razpravlja? Ali meni, da je vse opravil, ko je odšel predpisani prispevek?), v republiški skupščini pa bi moralo biti več strokovnjakov!«

V. Č.

VELETRGOVINA

Ljubljana, Bežigrad 6

specializirano trgovsko podjetje z usnjem, gumo, plastičnimi masami, čevlarskimi, sedlarskimi in tapetniškimi potrebščinami ter orodjem, tehničnim tekstilom, zaščitnimi sredstvi, galanterijo in birotehniko

vas postreže iz svojih sortiranih zalog vedno po najnižjih konkurenčnih cenah.

Rudniki, tovarne, obrtna, trgovska, transportna, mlinska in gradbena podjetja ter ustanove, pripravljajte se o solidni postrežbi in najnižjih cenah veletrgovine Astra

Vsa naročila, osebna, pismena ali preko naših potnikov, izvršujemo hitro in poceni. Pri naročilih tehničnega materiala nudimo tudi strokovne nasvete.

Priljubljeno glasilo

V tovarni TONOSA že četrto leto izdajajo svoj časopis

Delovni kolektiv tovarne Tonosa v Savljah že četrto leto izdaja svoj časopis »Glas kolektiva«, ki je med delavci zelo priljubljen, predvsem pa zelo informativen. V Tonosi — tovarni nogavic in trikotar — je zaposlenih 200 ljudi, njihovo glasilo pa izhaja v 150 izvodih mesečno. Ureja ga poseben uredniški odbor, ki ga sestavljajo člani komisije za tisk in kulturo pri delavskem svetu podjetja.

Roman Novelli, predsednik te komisije, pravi o tovarniškem glasilu takole:

»Naš časopis ima običajno osem strani. Kot uvodni članek imamo v ospredju običajno prispevek ali nekakšen splošen članek o gospodarstvu in finančiranju v tekočem mesecu, pa tudi za daljše obdobje, o izvojni politiki in realizaciji (Tonosa izvažata okrog 20 % svoje proizvodnje), o uvozu reprodukcijskega materiala (osnovne surovine in barve) itd. V vsaki številki imamo tudi članek oziroma analizo enega izmed oddelkov s predlogi za izboljšanje delovnega procesa, morebitne razširitve proizvodnje, modernizacijo, nove tehnološke postopke ipd.

Redno objavljamo tudi tolmačenja naših pravilnikov v obliki vprašanj in odgovorov. Prinašamo izvečke o delu upravnega odbora, delavskega sveta in sindikata. Na straneh našega glasila redno dobi svoj prostor tudi vsak praznik. Priobčujemo tudi nagradne križanke, ki so med kolektivom zelo priljubljene.

Člani kolektiva dobe časopis brezplačno. Vsak prispevek je plačan, in sicer po 500 starih din za tipkano stran.

»Glas kolektiva« je primer tovarniškega časopisa v naši občini, ki je predvsem izredno informativen, razumljiv in tako zelo dostopen slehernemu članu tovarniškega kolektiva.

Ali smo zadovoljni s kadri?

Komisija za volitve, imenovanja in kadrovska vprašanja, pravi da ne

Ob razpravah o poslovanju gospodarskih organizacij se ne smemo niti ne moremo izogniti vprašanju: kakšna je strokovna usposobljenost ljudi, ki vodijo podjetja? Ali so sposobni organizatorji proizvodnje? Tem vprašanjem se ni mogla izogniti tudi občinska skupščina, ko je na začetku leta razpravljala o lanskem poslovanju gospodarskih organizacij. In da se ne bi pogovarjali na pamet in ponavljali pavšalne ugotovitve brez argumentov, je sklenila, naj strokovne službe analizirajo podatke o vodilnih delavcih v podjetjih. Analizo je pripravil svetovalec za kadre pri občinski skupščini, komisija za volitve, imenovanja in kadrovska vprašanja pa jo je obravnavala na seji ob prisotnosti predsednika skupščine in predstavnikov občinskega komiteja ZK ter sindikalnega sveta.

Vsi tisti, ki so se udeležili razprave, so se strinjali, da je analiza pomembna zlasti zato, ker njen podatki dopolnjujejo analizo gospodarjenja.

Katera je glavna ugotovitev analize o kadrih? Predvsem ta, da je struktura kadrov v delovnih organizacijah nezadovoljiva in zato ne omogoča, niti ne zagotavlja uspešno uresničevanje ukrepov družbene reforme. To pa pomeni, da tudi ne zagotavlja hitrejšega razvoja gospodarskih organizacij.

Kljub temu pa priporočila občinske skupščine (gospodarskim organizacijam ga je poslala januarja letos) marsikje niso upoštevali. Ni težko odgovoriti, zakaj? Kot na dlan je, da nekateri posamezniki uveljavljajo nekatera stališča, ki so v interesu njih samih ali pa v interesu manjše skupine, sklicujoč se na demokratičnost postopka in pristojnost samoupravnih organov. Ob tem pa jih ne motijo negativne posledice, ki nastajajo za delovno organizacijo in družbeno skupnost.

Praksa v minulem obdobju potrjuje ugotovitev, da težave v gospodarstvu ne nastopajo in niso samo objektivne narave in odsev ukrepov gospodarske reforme. Pri vseh primerih so ugotovili, da so rezultati gospodarjenja tudi odsev kadrovske strukture. Ob tem se vsiljuje vprašanje, kaj delajo kadrovske službe?

Kako pomembne so te službe, je med drugimi že pred leti ugotovil aktiv komunistov iz gospodarskih organizacij. Razmere pa se niti do danes niso spremenile in o kadrovskih službah v bežigradskih gospodarskih organizacijah (razen o nekaterih izjemah!) sploh ne moremo govoriti. V glavnem rešujejo kadrovske probleme posameznih referentov, katerih odnos pa je večkrat zgolj formalen in birokratski. Zato tudi samoupravni organi običajno nimajo ustreznih konceptov o kadrovski politiki in strukturi, njihovo razpravljanje in odločanje pa se

marsikdaj začne in konča le pri formalizmu.

Večkrat slišimo, da je problem zaradi nezadostne strokovne izobrazbe le zaradi tega, ker so na vodilnih delovnih mestih udeleženci NOB, ki niso imeli možnosti za študij. Analiza vodilnih delovnih mest pa je pokazala, da nima ustrezne izobrazbe 26 odstotkov udeležencev NOB. Prav toliko tovarišev pa dela na vodilnih delovnih mestih in tudi nima ustreznih kvalifikacij, vendar pa niso sodelovali v NOB, pa čeprav spadajo v generacijo borcev. So pa tudi primeri, da delovne organizacije sprejmejo na vodilna delovna mesta pripadnike mlajše generacije, ki so imeli vse možnosti za izobraževanje, pa kljub temu nimajo ustreznih kvalifikacij.

Komisija meni, da tekoča kadrovska struktura v današnjih pogojih gospodarstva ne ustreza in resno ovira razvoj gospodarskih organizacij.

V. Č.

Težnje posameznikov

Nikjer niso tako močne, kot prav pri kadrovski politiki

Poročevalec Alojz Smolnikar je med razpravo, ko je pojasnjeval stališča komisije dejal, da je pri reševanju kadrovskih vprašanj bistven odnos kadrovskih služb do samoupravnih organov in odnos na vodilnih delovnih mestih do te službe. »Na nobenem področju dela ne prihajajo do izraza tako močne subjektivne težnje posameznikov,« je poudaril, »kot ravno na področju kadrovske politike. Očitno je, da so samoupravni in pravni akti, ki obravnavajo kadrovska vprašanja, v mnogih delovnih organizacijah prilagojeni trenutnemu stanju kadra in posameznikom. Mnogokrat zelo važne kadrovske odločitve primera do primera, na sestankih samoupravnih organov pa dobe samo formalno-pravno podlago. Posledice takšnega ravnanja so znane, saj se zadnje čase vse pogosteje srečujemo s težavami, ki iz tega nastajajo.«

● Pogoji za delovna mesta direktorjev

Določila v statutih in drugih samoupravnih aktih gospodarskih organizacij o pogojih za delovna mesta direktorjev in druga vodilna delovna mesta, to potrjujejo. Dopusčajo tudi srednjo strokovno izobrazbo za vodilna delovna mesta celo v delovnih organizacijah s 600 in več zaposlenimi, katerih bruto produkt znaša 3 milijarde, 7 milijard in celo 16 milijard starih dinarjev. Prav gotovo to ni rezultat dejanskih potreb in analitične ocene delovnih mest.

Na vodilnih delovnih mestih je za Bežigradom 18 oseb, ki imajo vse pogoje za upokojeve (po starosti in delovni dobi). V mnogih primerih tudi njihova strokovna izobrazba ni takšna, ki bi narokovala, da se ostanejo na teh delovnih mestih. Tudi tu so potrebne ustrezne kadrovske analize v delovnih organizacijah, saj imamo strokovne kadre, ki jim je družba omogočila, da si pridobijo strokovno izobrazbo, zdaj pa iščejo zaposlitev v tujini.

Ponekod trdijo, da lahko nekdo s prakso tudi uspešno dela, čeprav ima tudi za več stopenj nižjo izobrazbo, kot jo zahteva delovno mesto. Neustreznost takšnih stališč se kaže v tem, da se delovne organizacije v teh primerih poslužujejo zunanjih strokovnih sodelavcev za tista opravila, ki bi jih lahko opravila ustrezno zasedena strokovna služba v sami gospodarski organizaciji. O ekonomičnosti, uspešnosti in družbeni upravičenosti takšne usmeritve, pa odgovorni strokovni organi v gospodarski organizaciji ne dajejo nobene utemeljitve pristojnim samoupravnim organom.

Pred leti smo predpostavljali članstvo v Zvezi komunistov kot bistveni pogoj za odgovorno delovno mesto. Takšna enostranska usmeritev je povzročala tudi škodo in enotni smo bili, da je treba več pozornosti posvetiti tudi izobrazbi. Zdaj ugotavljamo drugo skrajnost, da je element članstva v Zvezi komunistov močno zapostavljen. Članstvo v ZK vsekakor ne more biti legitimacija za določeno delovno mesto, vendar pa je težko pričakovati, da se bodo uveljavila stališča članov ZK v gospodarskih organizacijah, če članov ZK ni tudi na vodilnih delovnih mestih.

● Štipendistov nimajo tam, kjer bi najbolj potrebovali strokovnjake

Subjektivne slabosti v kadrovski politiki se močno odražajo tudi v politiki štipendiranja. Prav zato bi bilo napočeno pričakovati pozitivne spremembe v politiki štipendiranja vse dotle, dokler ne bo spremenjen odnos do kadrovanja nasploh. Prizadevanja kolektivov, da bi čim večja sredstva vložili v gospodarske objekte in stroje, ne bodo zagotovila hitrejšega gospodarskega razvoja, če

ne bodo imeli hkrati zagotovljenih tudi ustreznih strokovnih kadrov, ki bodo znali objekte in stroje popolno uporabiti. Zato je toliko bolj nerazumljivo, da ravno tiste gospodarske organizacije, ki imajo najslabšo kadrovsko sestavo nimajo štipendistov in tudi porabijo najmanj denarja za strokovno izobraževanje.

● Objektivne ali subjektivne slabosti?

Na dobre ali slabe rezultate gospodarjenja vplivajo mnogi drugi činitelji mnogo bolj neposredno kot pa se, stava kadra. Zato se takrat, ko gospodarska organizacija zaide v težave,raje sklicujemo na objektivne, največkrat zunanje činitelje. Vsaj na začetku subjektivne slabosti, ki izvirajo predvsem iz sestave kadra, z uspehom prikrivamo. V preteklih letih je bilo več primerov, da je družba zunanje činitelje spreminjala in prilagajala, tako da je delovna organizacija prebrodila težave. Po reformi ni več tako, zato je toliko bolj nevarno sklicevati se le na zunanje činitelje. Ne bi želeli prerokovati, da se bo primer TOPSA ponovil kje drugje, toda mnogo gospodarskih organizacij je v težavnem položaju, čeprav tega v polletni analizi poslovanja še ni videti.

Analiza o kadrih zajema le gospodarske organizacije. V občini Bežigrad pa je drugih delovnih organizacij več, kot pa gospodarskih. Kadrovske probleme tam ne rešujejo nič bolje. Mnogo teh organizacij financira družba, zato bi bilo nujno, da bi čim prej tudi v teh organizacijah napravili analize o kadrih in sprejeli ustrezne sklepe.

Analiza seveda ne postavlja konkretnih zahtev za konkretne rešitve. Bila naj bi le vzpodbuda, da bi začeli v delovnih organizacijah resneje razpravljati o kadrovskih problemih, kajti le to je pot do rezultatov. Analiza pa ne bi smela biti le potrdilo že zna-

ne ugotovitve, da je kadrovska sestava nezaposlenih boljše, kot pa kadrovska sestava zaposlenih, je zaključil Alojz Smolnikar.

● Sodelovanje skupščine s samoupravnimi organi

V razpravi so odborniki poudarili, da je občinska skupščina že večkrat razpravljala o kadrovskih problemih, vendar pa priporočila gospodarskim organizacijam ne zaležejo. Menijo so, da bi morala zato občinska skupščina s svojimi odbori in komisijami neposredno sodelovati z delovnimi organizacijami pri konkretnih vprašanjih. Vendar pa gre le za razgovore, za sodelovanje s samoupravnimi organi. Pri imenovanju oseb na vodilna delovna mesta so ponekod v podjetjih zagovarjali najbolj nazadnjaške poglede takrat, ko je šlo za minimalne zahteve, ki jih je postavila občinska skupščina, so poudarili v skupščini.

● Priporočilo gospodarskim organizacijam

Analizo kadrov bodo poslali gospodarskim organizacijam s priporočilom, da delovne organizacije takoj izdelajo vsaka zase ustrezno analizo kadrov in kadrovske politike, da bi lahko ocenili dejansko stanje in metode dela ter odpravili subjektivne pomanjkljivosti. V priporočilu je še rečeno, da samoupravni organi v kadrovskih zadevah ne bi smeli imeti samo formalno pravno vlogo. Le dosledno izvajanje načela, da so strokovni in drugi organi v delovnih organizacijah pristojni izključno za pripravo in obdelavo gradiva ter izvajanje sklepov samoupravnih organov, lahko zagotovi pravilno kadrovsko politiko. Priporočilo še pravi, da je treba okrepitev kadrovske

Nadalj. na 8. strani

Anketa

Odborniki menijo

Nadalj. s 4. strani

Inž. CIRIL SLUGA:

»Interesi občine in mestnega sveta se ne bi smeli križati«

Odbornik sem od leta 1965 in mislim, da je delo občinske skupščine uspešno. Morda bi lahko občinska skupščina bolj upoštevala predloge in priporočila krajevnih skupnosti (nekateri med njimi prav uspešno delajo, npr. Posavje, Sladion itd.), posebej še, če se ti nanašajo na komunalno ureditev. S tem bi se samoupravna vloga občinske skupščine še bolj uveljavila.

Zadovoljen sem z delom občinske skupščine, le se je bi bilo lahko bolj pogosto, zato pa krajše. Odborniki bi lahko na krajše seje prišli boljše pripravljeni, saj ne bi imeli preobširnega gradiva.

Ker mestni svet že sedaj odigrava svojo vlogo, po drugi strani pa so občine samostojne, pride do dvotirnosti pri reševanju problemov. Menim, da ne bi smeli dopustiti, da se

borniki pa so skušali storiti najboljše, kar so mogli. Z dosedanjim delom so po mojem lahko zadovoljni.

Obstoj občinskih skupščin predvsem glede komunalnega gospodarstva, je imel v dosedanjem razvoju določene pozitivne strani (gradnja komunalnih naprav). Če pa odmislimo te prednosti, pa lahko zasledimo več nasprotnosti.

VLADO ŠKRABAN

tij v razvoju mesta. Na primer, razvoj občinskih središč, ki so zrastle v posameznih mestnih občinah, čeprav nehoteno. V sedanjem sistemu tudi ne moremo priti do enotnega koncepta urbanističnega razvoja, ker vse preveč drobimo sile.

Kar zadeva samoupravo ureditev Ljubljane smo že zdavnaj ugotovili, da nas sedanja administracija vse preveč stane. Delno smo z združitvijo nekaterih služb že zmanjšali administracijo, vendar mislim, da so še službe, ki bi jih lahko združili (npr. oddelki za gospodarstvo), ne da bi trpela samouprava.

Krajevnim skupnostim pa bi morali dati več materialnih možnosti in pristojnosti, potem bi imele najpristnejši stik z občano.

Pripomnil bi še, da občine ne odigravajo več nekdanje vloge saj soglasje včasih ni v interesu same občine. To bi se lahko popravilo le, če bi imela občinska skupščina izvršno pravico.

VLADIMIR BEZNIK:

»Včasih se skupščina zavzema za obrobna vprašanja«

Delo občinske skupščine je v okviru pristojnosti in možnosti, ki jih ima, dobro. To utemeljujem z resnostjo, s katero smo obravnavali probleme, z odgovornostjo in z zavze-

VLADIMIR BEZNIK

lostjo vseh odbornikov, da se v dani situaciji poišče najboljša rešitev. Takšna ocena pa je nekje le površinska. Če bi človek

Nadalj. na 6. strani

Razširiti razprave

Občinski komite Zveze komunistov o uresničevanju sklepov IV. plenuma ZKJ in reorganizaciji

Občinski komite ZK Bežigrad je na zadnjih dveh sejah razpravljal o sklepih IV. plenuma in reorganizaciji Zveze komunistov. »Zdaj moramo govoriti predvsem o uresničevanju sklepov IV. plenuma CK ZKJ, o tem, kaj bomo komunisti kot vodilna idejno-politična sila storili zato, da od razprav preidemo k dejanjem in sklepe začnemo uresničevati«, je dejal na seji sekretar občinskega komiteja Bežigrad Janez Zelenik.

Udeleženci so v razpravi poudarili, da so bile dosedanje razprave o IV. plenumu preveč v ozkih okvirih osnovnih organizacij Zveze komunistov, niso jih pa prenesli na sindikate, zvezo borcev, mladino in samoupravne ter ostale politične mehanizme. Menili so tudi, da je bilo preveč govora o posledicah (deformaciji organov državne varnosti), premalo pa o vzrokih: zaprtosti službe državne varnosti, birokratizem in druge nepravilnosti pa najbolj učinkovito preprečuje javnost delovanja samoupravnih organov v delovnih organizacijah, občini in republikah ter organov političnih organizacij.

Le v nekaterih organizacijah Zveze komunistov so bile razprave globlje in konkretne, obravnavali so tudi odgovornost komunistov, še zlasti tistih na vodilnih delovnih mestih. V Belinki, Energoinvestu, Tovarni električnih aparatov in še ponekod, so bile razprave kritične, odkrite in na iskreni, tovariški osnovi. To je vzpodbuda, da bi tako storili tudi drugod.

Samoupravni organi niso fasada

Se marsikje odloča o pomembnih vprašanjih le ozek krog ljudi, čeprav gre za stvari, ki zadevajo ves delovni kolektiv ali občano. To pa pomeni, da so ljudje razlašeni svojih samoupravnih pravic. Javnost delovanja samoupravnih in političnih organizacij bi morali pojmovati tako, da se ti organi posvetujejo s svojimi volivci ali člani pred pomembnimi odločitvami, da jim odločitve tudi posredujejo, jih pojasnijo in se zanje zavzemajo. Komunisti se morajo zavzeti za takšno metodo delovanja, ne pa dopustiti, da so samoupravni in drugi organi le fasade, izza katere odloča ozek krog ljudi.

Razprave o demokratizaciji našega javnega življenja ter o javnosti delovanja samoupravnih mehanizmov, bi morale zajeti tudi možnosti, ki jih ima občan, da bi vplival na politiko občinske skupščine ali krajevne skupnosti, na vpliv članov političnih organizacij na politične organe v občini. Povedati bi morali razviti javnost delovanja občinskih samoupravnih in političnih organov, se pravi demokratični način razreševanja skupnih zadev.

Po IV. plenumu je čutili močan porast kritičnosti. Vendar pa gre za konstruktivno kritiko in za neobjektivno kritiko. Plenum je vzbudil kritičen odnos do vseh pojavov, ne le v neposredni okolici in v občini, temveč tudi v republikah in zvezah. Opozoril je na potrebo po kritičnosti in tudi na to, da pri nas ni človeka, ki ne bi občutil posledice, če zavira naš samoupravni razvoj.

Kritika na nepravi račun

Ugotovili so tudi napačne razlage stališč IV. plenuma v tem smislu, da se kritika deformacij v delu državne varnosti posplošuje na vse druge službe notranjih zadev, zlasti še na milico. Na to je opozoril aktiv ZK milice v naši občini. V upravi nekega podjetja so zavrnili milici, ki je raziskoval težje kaznivo dejanje, češ da ni seznanjen s IV. plenumom. Proti takšnemu ravnanju bi morali politično in samoupravno ukrepati tako v občinskem merilu, kakor tudi tam, kjer se to dogaja. Preprečiti je treba neupravičeno kritiko in obtožbe, ki letijo na vse službe notranjih zadev, posebno še na milico. Kritizirati je treba posameznike in konkretne napake služb, ne pa nasploh organe notranjih zadev, ker ima to lahko velike posledice.

Komunisti morajo poznati probleme

Večkrat je tudi govora o tem, da so komunisti na repu dogodkov, ker niso pravočasno obveščeni. Toda komunisti si ne morejo lastiti posebne pravice in zahtevati, da so pred drugimi občani o nečem obveščeni, marveč se morajo v danem položaju znati politično usmeriti.

Na javnih razpravah, zborih volivcev in tribunah, morajo imeti komunisti razčiščen pojme, če hočejo prednjačiti in vplivati s svojim mnenjem, so poudarili na seji občinskega komiteja ZK. Razčistiti bi jih morali v osnovnih organizacijah, bolj pa bi morali skrbeti tudi za idejno usposabljanje članov ZK, ne glede na to, kakšno šolsko izobrazbo imajo. Dolžnost članov Zveze komunistov je, da se spoznajo s problemi in njihovim bistvom, kajti le tako bodo lahko odigrali svoj vlog.

Od komunistov na vodilnih delovnih mestih je treba terjati več odgovornosti, zlasti še v primerih, kadar si pri laščajo pravice, ki jim ne pripadajo, bodisi da gre za zadeve materialne narave, ali pa za izrazito politične stvari kot je zapostavljanje sklepov samoupravnih organov, delovanje mimo njih in podobno.

O odgovornosti tudi ni čiste predstave, zlasti še o tem, kaj je moralna odgovornost. Kazenska odgovornost je določena z zakoni, moralna odgovornost pa je za člane ZK določena s programom in statutom ZKJ. Ni prav če to odgovornost prilagajamo konkretnim razmeram in položajem. Za moralno odgovornost je treba imeti enotna merila. Uveljaviti je treba tudi načelo, da je vsakdo, ki dobi funkcijo, odgovoren tistim, ki so ga izvolili, ne pa tistim, ki so ga postavili na kandidatsko listo.

Tudi ljudi na vodilnih delovnih mestih ni mogoče kritizirati kar vseprek. Spet pa ni prav, če delavca preganjamo zaradi najmanjše nerednosti, drugim pa popuščamo. V organizacijah večkrat obravnavajo in kaznujejo tiste, ki so aktivni, pa so pri delu naredili napake, nikoli pa ne obravnavajo tistih, ki leta in leta ne delajo nikjer in seveda tudi ne delajo napak. Obravnavati je treba tudi tiste, ki sicer redno hodijo na sestanke in plačujejo članarino, politično pa so neaktivni.

ZK prilagoditi današnjim pogojem

Na zadnji seji občinskega komiteja ZK so razpravljali o reorganizaciji vodilnih

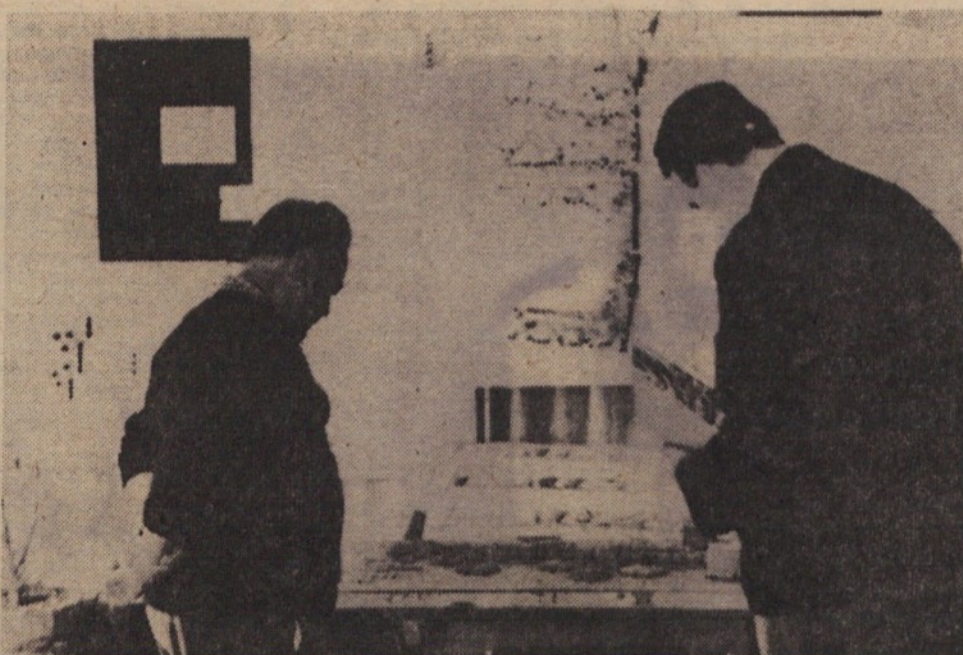
organov Zveze komunistov. Podpri so stališče, ki pravi, da delo Centralnega komiteja ne sme biti odvisno samo od njegovih izvršilnih in drugih teles, temveč mora biti čim bolj povezano s članstvom, z organizacijami in vodstvi ZK, kakor tudi z drugimi nosilci socialističnega družbenega razvoja. Tako kot osnovne organizacije ZK terjajo, da člani občinskega komiteja čestokrat prihajajo mednje, tako naj bi tudi člani višjih organov večkrat prihajali bodisi na občinski komite ali v osnovne organizacije in se spoznavali s problematiko. Menili so, da je bilo v dosedanjih razpravah o reorganizaciji premalo govora o delovanju osnovnih organizacij ZK.

Poudarili so, da morajo člani ZK odgovorno in studiozno pristopati k aktualnim ekonomskim, sociološkim in političnim problemom, saj so nepreštudirane in prehitre odločitve le v škodo. Centralni komite in druga vodstva političnih organizacij mora jo pri proučevanju družbenih tokov bolj kot doslej angažirati ustrezne znanstvene institucije.

Menili so, da je treba razprave o deprofesionalizaciji Zveze komunistov bolje organizirati. Kritično je treba presoditi umestnost in moč aparata Centralnih komitejev na politiko v ZK v republikah in federaciji. S tem v zvezi se marsikdaj zastavlja vprašanje uporabe članarine. To vprašanje bo treba ponovno proučiti in spremeniti nekatera določila o članarini.

Tudi druge stvari, sprejem v ZK, pisanje dokumentacije, demokratični centralizem, formalizem itd., je treba kritično presoditi in prilagoditi današnjim pogojem delovanja Zveze komunistov, so poudarili na seji občinskega komiteja.

DOPISUJTE

Razstava urbanističnih načrtov v Stožicah

V domu krajevne skupnosti »Posavje« so razstavljeni osnutki zazidalnih načrtov za novi soseski S-VII in S-VIII v Stožicah oziroma na Ježici. Soseski zajemata zemljišče med Titovo cesto, cesto proti Savijam, kamniško progo in bodočo avtomobilsko cesto v Stožicah. — Urbanistični načrti morajo biti po zakonu na javni razstavi (in v javni razpravi). Zakonu je seveda tudi tokrat zadoščeno, toda razstava je — po uradni objavi referata za urbanizem in gradbeništvo občinske skupščine — odprta le dopoldne od 8. do 12. ure, v sredah »pa tudi od 15. do 18. ure«. To so natanko tudi uradne ure občinske uprave. Vprašanje je seveda, če bi občani, ki jim je razstava namenjena, nalašč zato pustili službo, da bi si ogledali načrte. To so uvideli tudi v krajevni skupnosti »Posavje« in razstava je zdaj odprta vsak delavnik tudi popoldne.

Foto: K. Dolenc

Na seji občinske skupščine:

Letos samo 150 stanovanj

Le redkokatero podjetje se dogovarja z banko

Podpredsednik občinske skupščine Ivo Lukežič je v uvodni besedi pred razpravo o poslovnem poročilu stanovanjskega podjetja med drugim dejal:

»Z novo zakonodajo se je stanovanjsko-komunalno gospodarstvo čez noč spremenilo. Reorganizacija (ukinitve stanovanjskih skladov in zavodov za urejanje mestnih zemljišč ter prenos njihovih pristojnosti na kreditno banko in stanovanjska podjetja) je močno posegla na to področje, zlasti še v naši občini, kjer smo gradili veliko stanovanj. Od leta 1960 pa do lani je bilo za Bežigradom zgrajenih vsako leto več kot 500 stanovanj. Občina je za gradnjo komunalnih naprav vložila ta leta približno 3 milijarde st. dinarjev, zraven pa se je nabralo že za več kot 60 milijonov st. dinarjev samopriskupov občanov (v krajevnih skupnostih Posavje, Stadion, Črnuče itd.) ter podjetij. Letos bo v najboljšem primeru zgrajenih največ 150 stanovanj. Kreditna banka, ki je prevzela obveznosti do varčevalcev-kupcev stanovanj, ima finančne težave, gradbena podjetja ne morejo normalno nadaljevati začelih del. Poleg tega so pogoji banke zelo ostri in skoraj onemogo-

čajo, da občan z nizkimi osebnimi dohodki dobi stanovanje.

Nejasno je tudi kako bo s gradnjo stanovanj v prihodnje. Večina podjetij vlaga denar, ki jim po novem ostane od stanovanjskega prispevka, v sklade skupne porabe, le redki pa se dogovarjajo z banko ali stanovanjskim podjetjem. Gradbena podjetja seveda tudi ne morejo financirati vse gradnje stanovanj, pa četudi gre za gradnjo za trg.«

IVO LUKEŽIČ

Kdo bo plačal?

Komunalni prispevek na Črnučah — 4,5 milij. st. dinarjev

Ko so na zadnji seji občinske skupščine odborniki razpravljali o poročilu stanovanjskega podjetja »Bežigrad« so se največkrat zastavili pri komunalnem prispevku. V poročilu stanovanjskega podjetja je bil izračun vseh stroškov za komunalno ureditev v novem delu Savskega naselja in za pripravo ter ureditev zemljišča na Črnučah, kjer bo prostor za individualno gradnjo. Komunalni prispevek za parcelo v Podborštu na Črnučah znaša od 3,5 do 4,5 milijona starih dinarjev. V tej

vsoti so všteti stroški za odkup zemljišča in dokumentacijo ter komunalne naprave: kanalizacijo, vodovod, elektriko in ceste.

Odborniki so menili, da vseh komunalnih naprav, predvsem zelenic, asfaltiranih cest z robniki itd. ne bi bilo treba zgraditi takoj, prav te naprave pa močno povišajo komunalni prispevek. Predstavniki stanovanjskega podjetja so pojasnili, da je visoka postavka predvidena tudi za odkup zemljišč — 30 milijonov st. dinarjev.

Težnje posameznikov

Nadalj. s 5. strani

službo v podjetjih ter ji določiti program dela in pristojnosti, družbeno politične organizacije v delovnih organizacijah pa morajo v polni meri sodelovati pri razpravah o kadrovske problemih, saj stališča občinske skupščine v celoti podpirajo občinske

skupščine, ki imajo v obliki političnih organizacij.

Komisija za volitve, imenovanja in kadrovska vprašanja občinske skupščine, bo spremljala ukrepe delovnih organizacij in jim pomagala.

Občinska skupščina bo spet razpravljala o kadrovske problemih januarja prihodnjega leta.

Prebivalci Soseske VI:

»Vsi imamo enake pravice in dolžnosti«

V Soseski VI v Stožicah so pred kratkim izvolili »svet soseske«. To je nekakšen koordinacijski odbor vseh hišnih svetov v tem novem naselju. Urejeval naj bi predvsem stvari, ki zadevajo prav vse prebivalce, ne glede na katerem bloku stanujejo. O nekaterih so se pogovarili že kar na ustanovnem sestanku. Poudarili so, da imajo vsi prebivalci soseske enake pravice in dolžnosti, ne pa da si nekateri prillašajo večje

pravice samo zato, ker so zaposleni na odgovornejših delovnih mestih. Zavzeli so se, da morajo vsi skrbeti, za urejenost soseske, ne pa da se nekateri izgovarjajo: »To ni storil moj otrok« ko jih drugi opozorijo na poškodovano stopnišča in poletane zelenice.

Na sestanku je bil tudi direktor stanovanjskega podjetja »Bežigrad« Jože Črnučelj, ki je odgovarjal na vprašanja občanov, predsednik krajevne skupnosti Posavja Janez Dremelj, pa je zaželel, da bi »svet Soseske VI« tesneje sodeloval s krajevno skupnostjo, saj je bilo doslej to novo naselje nekako na robu dogajanj v Stožicah.

Vse kaže, da bodo zdravstveno ambulantno v Stožicah zaprli

Po mnenju nekaterih, narekuje ukinitve ambulant v Stožičah denar. Za Bežigradom je namreč nov, sodoben in velik zdravstveni dom. Ta dom ni polno izkoriščen, saj so prostore posodili celo trgovskiemu podjetju »Astra« in račun je hitro pri roki: zakaj bi v Stožičah plačevali najemnine za najete prostore, popravilo, kurjavo itd., ko bi oba zdravnila, ki delata dopoldne in popoldne, lahko isto

delo opravljala v prostorih zdravstvenega doma za Bežigradom. Mesečno bi zdravstveni dom prihranil okrog 2 milijona starih dinarjev. Medtem ko v zdravstvenem domu Bežigrad zbirajo dinarčke, da prejemajo zdravniki in ostalo zdravstveno osebje skromne, toda vsaj redne mesečne dohodke, bi 12 milijonov starih dinarjev letno, pri prihranku od stoženske am-

Nepretrgoma več kot 20 let je v stoženski sektorski ambulanti tudi zdravnik dr. Mirko Jamšek. Le-ta je pred 33 leti prvo zdravniško praks začel v Stožicah za celotno Posavje. Dr. Jamšek je v 33 letih zdravniške prakse po večkrat obiskal domala sleherno hišo na Posavju in lahko trdimo, da pozna ljudi treh in celo štirih generacij. Kaj v zdravstvu pomeni poznavanje starega očeta, očeta, sina in najmlajšega, znajo ceniti v tujini. Pri nas pa to cenijo le občani – pacienti. Vajeni so svojega zdravnika, v vsem mu zaupajo, po domače in natančno mu razložijo svoje težave in v vsem iščejo njegovo pomoč. Ker zdravnik svoje paciente dobro pozna, so največkrat njegova navodila ni-

Z ukinitvijo ambulant v Stožicah bodo zlasti prizade- ti upokojenci, ki so pogoste- je bolni in tako tudi pogoste- je iščejo pomoč pri zdravni- ku. Pri upokojencih so stiske vsled starosti tudi večji del psihološkega značaja. Na am- bulanto v Stožicah so bili va- jeni, bila jim je skoraj pred- nosom. Zdravnika, ki so ga poznali so imeli na razpolago vsak dan od pol sedmih do pol ene in zadnja leta tudi popoldne. V primeru, da bi se moral dr. Jamšek preseliti v zdravstveni dom za Beži- grad bi ga le-tam upokojenci težje obiskali, prevozi s trolej- busom pa bi za te občane, ki imajo najnižje osebne dohod- ke, pomenili dodatne izdatke.

V ambulanto so doslej hodile vsa leta tudi žene z majhnimi otroci, ki so se v na krajšem času hotele vrniti domov, h kuhi in domačini opravili. Ambulanta 'za Bežigradom bi jim vzela precej časa. Ne smemo tudi prezreti jenskih in spomladanskih epidemij ter zdravnikovih sedanjih obiskov po domovih. Tudi več kot 30 bolnikov na dan v času epidemij je obiskal dr. Jamšek na zelo obsežnem področju.

Na dani je, da 12 milijonov starih dinarjev v proračunu zdravstvenega doma Bežigrad ne morejo odtehati želje občanov in zahteve. Milijone bi moral dati kdo drug npr. kdor odgovarja, da bi se zdravstvo čim bolj približalo ljudem, kot smo vedno govorili. Več kot štiri tisoč občanov v vaseh od Kleč do Stožic, njihove želje, zahteve in potrebe tudi niso tako neznane, da bi jih postavili v primerjavo z 12 milijoni in bi navsezadnje milijoni zmagali. Toliko v premislek pred končnim sklepom saj občani z ukinitvijo zdravstvene ambulante v Stožicah ne bodo zadovoljni.

LOJZE JAKOPIČ

Pomožno zdravstveno postajo v Dolu bodo verjetno zaprli. Stroški daleč presegajo dohodke in računajo, da bodo na koncu leta imeli skoraj milijon st. dinarjev deficit. Tudi obisk se iz leta v leto zmanjšuje.

V Dolu je otroška posvetovalnica in zobozdravstvena ambulanta, ki delujeta v sklopu zdravstvenega doma Črnuče. En pregled v otroški posvetovalnici je štirikrat dražji kot v matični ustanovi na Črnučah.

V Dolu seveda ne bodo navdušeni, če bodo zdravstveno postaja zaprli. Do Črnuč, kjer je zdravstveni dom, imajo 8 kilometrov poti, do Dolskega, sicer v občini Moste, pa 3 kilometre. Mnogi so že zdaj hodili v Dolsko, saj je tam tudi splošna ambulanta.

Nadalj. s 7. strani

nosti držale smernic sveta za splošno varstvo in varstvo družine, ki je za odmero prispevka staršev za letovaje otrok določil posebno lestvico z upoštevanjem družinskih gmotnih razmer. Ti prispevki so znašali od 1.800 do 28.800 S dinarjev.

Pregled o polkih staršev tistih otrok, ki so bili na zdravstvenih letovanjih, pokaže, da je bilo med otroci na letovanjih 48 odstotkov otrok iz družin delancev, 40 odstotkov otrok iz družin uslužbenec, 8 odstotkov iz družin upokojenecv in 4 odstotke iz drugih družin. Skupno znašajo prispevki staršev za letovanja približno 7,6 milijona S din, kar pomeni približno eno tretjino funkcionalnih izdatkov, drugi dve tretjini pa je prispevala občinska skupščina. Do 10.000 S din je k oskrbnim stroškom plačalo 61 odstotkov staršev in le 13 odstotkov staršev je plačalo po 24.000 do 28.800 S din. V zdravstvena letovanja so bili vključeni tudi tisti otroci, ki jih je predlagal občinski zavod za socialno delo.

Delo z otroki na zdravstvenih letovanjih je potekalo po programih, ki so jih skupine vzgojiteljev pripravile še pred odhodom. Vse delo je bilo usmerjeno na telesno krepitev, na rekreacijo in na vzgojno delo. V večini izmen so uvedli tudi pionirsko samopravo, ki se je dobro obnesla.

Kako so se počutili otroci na letovanjih, naj povedo sami. Poročila raznih skupin kažejo razpoloženje otrok in tudi uspešnost letovanj. Takole so napisale skupine pionirjev v svojih končnih poročilih:

■ Na počitnicah je zelo dobro. Imamo vse na razpolago. Hrana je odlična. Ob slabem vremenu igramo igre

ali beremo knjige. Po večer-
ji gledamo diafilme.»

■ Večkrat smo imeli kakšne prireditve. Zadnji večer smo imeli poslovilno prireditev pri tabornem ognju. Tudi tokrat so sodelovale vse skupine.»

■ Vse sobe so med seboj vsak dan tekmovala v čistoti in redu. Ocenjevala jih je posebna komisija, ki so jo sestavljali dežurni vzgojitelji in po en pionir iz vsake skupine.

■ Glede počutja in življenja v našem počitniškem domu ni kaj pripomniti. Zabave smo imeli dovolj, saj je pred domom otroško igrišče s klopčicami in imeli smo razna igrala.

■ V koloniji nas je bilo deset deklic prvič. Smo zelo vesele in zadovoljne in bomo prošile mame, da bomo šle še drugo leto. Hrana je odlična in obilna.»

Se bi bilo mogoče navajati odkritosrčne besede v teh poročilih ob zaključku letovanja. Vsi pa ugotavljajo, da je osemnajst dni hitro minilo.

V obmorskih domovih je lep dan zvalil vse v vodo in na sonce, kjer so se otroci učili plavanja ter se igrali razne igre na prostem ali v vodi. V dneh, ko to ni bilo mogoče, so se sprehodili in spoznavali okolico. Te oblike zaposlitve otrok so se dobro obnesle tudi v večernih urah. Jutranje ure so bile poleg telesnozagobjenega razgibanja namenjene tudi delovnim navedam.

Zdravstveni delavci, ki so skrbeli za sanitarno-higienski red in pravilno prehrano, niso imeli v nobeni izmeni večjih skrbi zaradi obolenj otrok. Kljub skrbnemu nadzorstvu so bile le tri manjše poškodbe otrok.

Poletje je minilo, zdravstvena letovanja so zaključena in otroci spet hitijo v šolo. Marsikateremu otroku do šolsko leto laže, ker ga je pričakal okrepil in pripravljen, da se spoprime z novimi dolžnostmi in nalogami, ki jih je jesen prinesla s seboj.

FRANCKA DOLENC

Kava

osebni izkaznic

Čeprav Bežigrad še ni na vrsti, naj občani že zdaj pripravijo fotografije in še posebej uredijo podatke v starih osebnih izkaznicah

O zamenjavi osebnih izkaznic smo pisali tudi že v našem časopisu in takrat obljubili, da bomo posredovali našim bralcem vsa navodila okrog novih osebnih izkaznic. Čeprav bi po prvih vesteh morali zamenjavati osebne izkaznice že domala pred pol leta, je vse steklo šele sedaj. Zamenjava osebnih izkaznic bo za vsako občino posebej. Zdaj jih zamenjavajo v Mostah, decembra in januarja jih bodo za Bežigradom, potlej pa se bodo zvrstile še druge občine.

Ko bo določena organizacija pri zamenjavi osebnih izkaznic tudi v naši občini, bomo objavili razpored, kje in kako bodo naši občani zamenjali osebne izkaznice. Že zdaj pa bo najbolje, če si občani pravočasno preskrbijo fotografije, ki jih bodo potrebovali za nove izkaznice, ter uredili podatke v starih osebnih izkaznicah. Vse spremembe (priimek, bivališče ipd.) morajo popraviti v stari osebni izkaznici že zdaj, ker jo bo treba priložiti, ko bodo dobili nove podatke v stari osebni izkaznici pa morajo biti točni. To velja tudi za podatke o bivališču. Za Bežigradom je bilo precej sprememb pri imenih ulic in hišnih številk, vse to pa je treba popraviti že v stari osebni izkaznici. To storijo vsak dan na Upravi za notranje zadeve v Mačkovi ulici.

Pri zamenjavi osebnih izkaznic dela v vsaki občini pet ekip: tri na mestnem področju, dve pa zunaj mesta. Občani, ki prebivajo na mestnem področju občine, bodo zamenjali osebne izkaznice na sedežu občine (natančen kraj bodo javili kasneje), prebivalci zunaj mesta pa na sedežih krajevnih skupnosti. Ena od ekip bo obiskala tudi večje delovne organizacije in članom teh kolektivov kar tam zamenjala izkaznice. Zaposleni zunaj Ljubljane in tisti, ki v Ljubljani le začasno prebivajo, bodo morali zamenjati osebne izkaznice tam, kjer so stalno prijavljeni.

Pri zamenjavi osebne izkaznice je treba priložiti dve fotografiji. Občan mora biti slikan od spredaj (en face) brez pokrivala, slika pa mora biti velika $3 \times 3,5$ cm in narejena na najtanjšem belem fotografskem papirju.

Na občinski skupščini, kjer bo sedež komisije za zamenjavo osebnih izkaznic, na krajevnih skupnostih in v trafikah bomo kupili posebne kartone in čitljivo izpolnili rubrike na strani, kjer je prostor za sliko. Karton velja 10 starih dinarjev. Priložiti bo treba tudi staro osebno izkaznico (še enkrat opozarjamo, da morajo biti vsi podatki popravljeni že v stari izkaznici), dve sliki ter 190 starih dinarjev. Vsak občan bo moral osebno izkaznico zamenjati sam, ker bo moral na karton odtisniti desni palec.

V nekaterih delovnih organizacijah v Mostah so zamenjavali osebne izkaznice že prve dni oktobra. Z dobro organizacijo jim je uspelo, da so postopek za eno izkaznico opravili v petih minutah, seveda če ni bilo prevelike gneče in če so imeli občani urejeno vse, kar zahtevajo navodila za zamenjavo osebnih izkaznic.

V podjetjih naj se že zdaj pripravijo na zamenjavo osebnih izkaznic. Na upravi za notranje zadeve lahko dvignejo kartone in predvsem prijavijo število občanov, ki jim bodo zamenjali osebne izkaznice v podjetju.

Ko bodo občani prijavljali spremembe, bo prav, če se oglasijo tudi na volilnem imeniku in tudi tam sporočijo morebitne spremembe prebivališča. Prihodnje leto bodo spet volitve in zdaj je priložnost, da obenem uredijo tudi to. Hišni sveti pa naj nabavijo hišne številke, saj je znano, da je okrog teh precej zmešnjav.

Nič kaj ugleden ni prostor nasproti gostilne »Kaćič« ob Titovi cesti, kjer je posebno ob sobotah precej živahno. Na upravi ljubljanskih trgov so nam povedali, da so svoj čas predlagali, naj bi trg postavili na prostor pri gasilskem domu, vendar niso našli na posebno razumevanje. Na Viču bolj sodelujejo s krajevnimi činitelji, saj so tam trg, ki so ga bili že ukinili, na zahtevo krajevné skupnosti in občanov spet odprli.

Foto: K. Dolenc

UGODNA SEZONA

Za Bežigradom je bilo precej več turistov kot lani

Turistični promet za Bežigradom se je letos precej povečal. V kampu, internatih in zasebnih sobah so zabeležili 15% več gostov kot lani. Domačih je bilo za malenkost več, tujih gostov pa kar za 34 odst. več kot lani.

V osmih mesecih letos, se pravi do konca glavne turistične sezone, je prenočevalo za Bežigradom 4.839 domačih gostov (3% več kot lani) in 16.452 tujih turistov (34 odst. več kot lani). Vseh gostov je bilo 21.291.

Nočitev domačih gostov je bilo za 33 odst. manj kot lani. Nočitev tujih gostov je bilo 24.255 ali 43 odstotkov več kot lani. Porast števila nočitev je višji kot pa porast števila gostov, se pravi, da so

se tuji nekoliko dlje časa zadrževali v Ljubljani. Vseh nočitev domačih in tujih gostov skupaj je bilo 31.743. Za Bežigradom se domačini in tuji zadržujejo povprečno po en dan in pol.

Avtokamp na Ježici je zabeležil več kot polovico vseh nočitev za Bežigradom ali 18.031. Ker je bilo pod šotori še precej tujcev tudi v septembru in celo oktobru, bodo rezultati letošnje turistične sezone še ugodnejši.

Že zdaleč seveda ne bi mogli biti zadovoljni s tem, da se, denimo, tuji zadržujejo v kampu in seveda v Ljubljani le pičel dan. Prav vsi, ki so kakorkoli povezani s turizmom, bi se morali truditi, da bi goste zadržali v mestu čim dlje.

Pričetek gradnje garaž v Soseski VI

Ob prazniku krajevnosti Posavje so zastavili tudi temelje za 240 garaž v Soseski VI. Računajo, da bodo zgrajene do 1. decembra letos. Postavljene bodo v dveh blokih: v prvem bo 150, v drugem pa 90 boksov. Garaža bo veljala 550.000 st. dinarjev.

Zanimivo je, da bodo garaže v Soseski VI, prve v Sloveniji, ki bodo zgrajene v treh nadstropjih. Tretjina lastnikov bo garažirala svoje vozove pod zemljo, tretjina v pritličju, tretjina pa v prvem nadstropju.

Za zgraditev garaž se je močno zavzel gradbeni odbor, pa tudi konstruktorji, saj je bilo v začetku predvidenih v Soseski VI le 110 garaž, vsaka pa bi veljala 1.300.000 st. dinarjev. Zaradi nove konstrukcije in znižanja gradbenih stroškov pa je gradbenemu odboru uspelo dvainpolkrat poceniti gradnjo.

B. S.

Obiščite gostilne

Kačič
Planica
Tavčarjev dvor
Savlj
Bife Parmova 33
Avtokamp Ježica

GOSTINSKO PODJETJE BEŽIGRAD

KUVERTA

grafična in predelovalna industrija
Ljubljana, Titova 87

izdeluje

kuverte, pisarniški papir v mapah, špecerijske vrečke, razne vrečke iz celofana in pergamina, ovojni papir s tiskom itd.

Uporabniki motornih vozil

Ce želite utrditi in razviti svoj poslovni uspeh potem planirajte popravila le skupaj z remontnim podjetjem GRAL — AVTOOBNOVA HITRO, KVALITETNO IN PO ZMERNIH CENAH. Servisi, zamenjava sklopov in remont tovornih vozil v delavnicah na Titovi 136, telefon 311-843 in 310-594

AVTOOBNOVA LJUBLJANA

Kulturno-prosvetno društvo se prebuj

Delavsko prosvetno društvo »Svoboda« Stozice počasi, toda vztrajno vstaja od mrtvih. S kulturno prosvetnim društvom iz Savelj so se dogovorili za skupne predstave in sodelovanje.

Predsednik društva Ivo Kunstelj nam je povedal naslednje:

»Pred kratkim so nekateri občani že predlagali, naj bi naš kulturni dom (bivši sokolski dom in kasneje dom TVD Partizan Ježica) oddali v najem za skladišče. Toda zdaj smo se zavzeli in sklenili, da spet postavimo na noge kulturno in prosvetno dejavnost. Dom prav zdaj obnavljamo. Na novo smo prekrili streho, notranje prostore prebelili in zamenjali dotrajano in pokvarjeno električno napeljavo. Hkrati smo podaljšali oder, namestili pa bomo še nove reflektorje in zastor.

Z novembrom mesecem bomo v obnovljeni dvorani vsako soboto organizirali ples za vse mlade in starejše ljubitelje te vrste zabave. Ples bo vsako soboto od 7. ure zvečer do 11. ure. Praykar urejamo v stranskem prostoru doma tudi manjši bife, kjer bodo gostom na voljo alkoholne in brezalkoholne pijače vseh vrst.

V okviru društva bomo gojili glasbo, predavanja, petje, počasi pa bi radi postavili na noge tudi dramsko skupino. Pri obnovi doma nam je občinski svet Svoboda in kulturnih društev priskočil na pomoč z 800.000 st. din. Samo nova zavesa bo veljala 200.000 st. din.

Polna štiri leta je bil dom skoraj povsem netzkoriščen, kar je brez dvoma velika škoda, še posebej če pomislimo, kako se na vseh koncih in krajih običajno borimo za prostor in denar.

N. L.

RAZSTAVA SLIKARJA FRANCA GODCA

Slikar France Godce je v domu krajevnosti Posavje razstavil več kot 40 slik. Umetnik je upodobil ljubljansko Posavje, kjer je našel domala vse motive za svoja dela. Bregovi Save, kmečke domačije in značilnosti pokrajine na robu mesta, so slikarja največkrat pritegnili.

Razstavo, ki so jo odprli ob krajevnem prazniku, si je doslej ogledalo več kot 4.000 obiskovalcev

FRANC LESKOŠEK-LUKA, predsednik glavnega odbora ZZZB NOV Slovenije, na proslavi v Stozicah. Foto: V. Smole

RAZSTAVO slikarja Franca Godca si je ogledalo več tisoč obiskovalcev

Foto: J. Koman

V Stozicah in na Ježici so letos še posebno slovesno praznili krajevni praznik. Pred petindvajsetimi leti, 7. septembra 1941, so štirje aktivisti prvokrat sprožili puške ob srečanju z italijansko patruljo. Ta datum je zdaj krajevni praznik Posavja.

Letos je krajevna skupnost in organizacija Zveze borcev, skupaj z drugimi organizacijami, šolami in društvi, pripravila bogat program prireditev, ki so trajale kar ves teden. Ob zaključku je bila slavnostna seja krajevnosti Posavje. Udeležil se je med drugimi tudi predsednik glavnega odbora Zveze združenj borcev NOV Franc Leskošek-Luka ter delegacija Zveze borcev iz Kumrovc, s katerimi Posavci že dlje časa tesno prijateljsko sodelujejo.

Po seji so gostje odšli v tovarno TONOSA, kjer so jim domačini priredili večerjo, po njej pa se je razvil živahen razgovor med nekdanjimi borci. Med drugim so se zavzeli, da bi čimprej zgradili dom Zveze borcev v Kumrovci, ki naj bi bil dom vseh jugoslovanskih borcev. Posavci so hitro zgrabili častno priložnost biti prvi, ki bodo začeli urediti to zamisel. Pepe Stadler, predsednik organizacijskega odbora za spohod ob žici okupirane Ljubljane, bo predlagal temu odboru, da bo nakazal prvi znesek za gradnjo doma v Kumrovci — 200.000 st. din. Temu zgledu je sledil tudi kolektiv tovarne TONOSA, ki bo prispeval milijon starih dinarjev, ker se je zamisel o gradnji doma v Kumrovci rodila prav v njihovi tovarni. Sklenili so še da bodo prihodnje leto poslali v Kumrovec delovno brigado, ki jo bodo sestavljali mladinci, otroci borcev iz Stozic.

Pri partizanski grobnici v Stozicah je bila tudi kome-morativna svečanost. Predstavniki družbeno-političnih organizacij so k spomeniku položili vence, šolska mladina je pripravila recitacije, litostrojka godba pa je igrala žalne koračnice.

Ob prazniku so imeli v Stozicah in na Ježici še vrsto drugih prireditev. Na Ježici so odprli vrtec, ki sprejme 50 predšolskih otrok. V Soseski VI nasproti bencinske črpalke ob Titovi cesti so pričeli graditi nov vrtec, ki bo sprejel pod streho 120 otrok, med njimi tudi 40 dojenčkov, kar bo še zlasti pomembno, saj za Bežigradom ni vzgoj-

PRISRČNA SLOVESNOST ob otvoritvi vrta na Ježici

Foto: M. Svabič

no varstvene ustanove, ki bi sprejela tudi najmlajše.

Telesno vzgojno društvo Partizan Ježica je pripravilo štirj košarkarske turnirje in turnir v badmintonu. To so že tradicionalne športne prireditve ob krajevnem prazniku, letos pa so se pomerili tudi balinarji in nogometaši.

Krajevni praznik so praznili tudi na obeh osnovnih šolah.

»Letošnja proslava krajevnega praznika je bila še posebno slovesna,« je dejal predsednik krajevnosti Posavje Janez Dremelj. Vsi so se potrudili, da so prireditve ob jubileju zares uspeli.

Prav je bilo, da smo se spomnili tudi tistih občanov, s katerimi imamo sicer bolj malo stikov. Razgovori s kmeti in obrtniki naj bi te občane bolj navezali na krajevno skupnost.

Tudi letos je bila na proslavi delegacija borcev iz Kumrovc, s katerimi že tri leta tesno sodelujemo. Letos so v počitnicah otroci zamenjali domove, Kumrovec so obiskali tudi profesorji naše

šole in povsod so nas zelo prisrčno sprejeli.

Najpomembnejši sklep letos pa je, da bomo pričeli graditi spominski dom borcev NOV Jugoslavije v Kumrovci. V Sloveniji smo ustanovili poseben odbor, katerega pokrovitelj je Franc Stadler-Pepe. Odbor bo začel zbirati prispevke za gradnjo doma. V Kumrovci so že odprli poseben žiro račun (352-8-353, Narodna banka Zabok), kamor bodo nakazali prispevke.

B. S.

Letos manj šolarjev kot lani

Na osnovnih šolah za Bežigradom je letos 4.554 učencev in učenek. Odprli so tri nove oddelke in sicer dva na šoli »Vita Kraigherj« in enega na šoli »Mirana Jarc«.

Število učencev pa ne narašča, saj se jih je letos na osnovne šole za Bežigradom vpisalo 45 manj kot lani.

Na gimnaziji je 815 dijakov in dijakinj ali 18 manj kot lani.

KLA VRNA PODOBA

Športni objekti za Bežigradom (kolikor jih sploh je) v razvalinah

Člani občinske zveze za telesno kulturo so pred kratkim pregledali in fotografirali vse objekte za Bežigradom, ki služijo ali pa bi vsaj morali služiti telesni kulturi. Podoba je sila klavrna.

Vse šole za Bežigradom, razen v Sentažaku in Dolu, imajo telovadnice, nekatere prav sodobne, svetle in prostorne, druge nekoliko tesne in morda mračne, vendar telovadnice so in povedati moramo, da jih dobro vzdržujejo. Tega ni mogoče trditi za druge objekte.

Po vsej občini je precej na pol narejenih ali začetih športnih objektov, ki so že — ali pa še sploh niso — služili svojemu namenu, zdaj pa razpadajo, kajti nimajo lastnika ali pa je ta tako malomaren, da se mu ne zdi škoda milijonov, vloženih v te objekte.

Vzemimo za primer samo Savsko naselje: dve košarski igrišči, prav toliko za odbojko, za mali nogomet in razna igrala, vse je v zelo žalostnem stanju. Vemo pa, da se prav v Savskem naselju ubadajo, kako bi organizirali telesno vzgojo otrok in odraslih.

Tudi telovadišče Partizana Bežigrad v jami pri osnovni šoli »Vita Kraigherja« kaže žalostno podobo. Menimo, da bi nekaj desk in žaganja lahko preskrbeli člani tega sicer marljivega kolektiva sami in uredili letni vadbeni prostor.

Pri osnovni šoli »Danile Kumar« v Stožicah stojijo med visokim plevelom stolari s tablam za košarko, toda dvomimo, če bodo ta stolari sploh kdaj služila svojemu namenu, kajti zob časa jih je že načel.

Streliški rov, ki so ga gradili strelci ob Savi na Črnučah, stoji nedokončan, čeravno so strelci vložili veliko denarja in prostovoljnega dela.

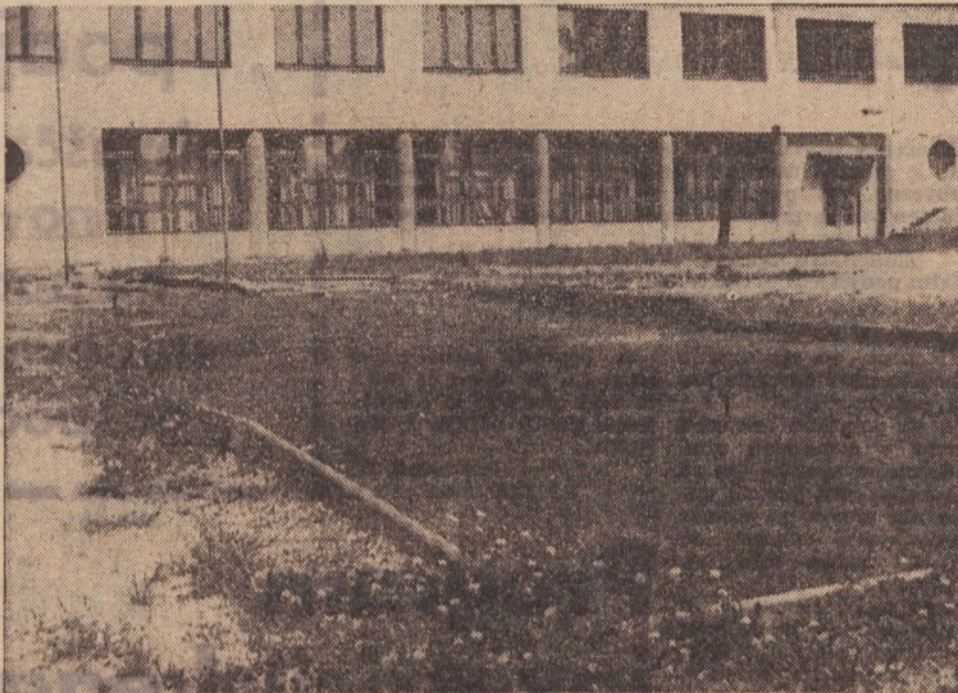
Res je, da občinska skupščina že dve leti ni dala denarja za gradnjo in vzdrževanje športnih objektov. To ni prav. Vendar bi se dalo skoraj vse objekte — tudi z malo več dobre volje — urediti ali vsaj primerno zaščititi. Seveda tako ne moremo naprej, sicer bomo še ob tistih nekaj objektov, ki jih imamo. Dom Partizana na Ježici se bo sesul, če ne bodo popravili strehe, ki je že povsem dotrajana. Strelci ne bodo imeli kje streljati z malokalibrskim in vojaškim orožjem, če ne bodo dogradili strelišča ob Savi. Savsko naselje potrebuje večje igrišče, kjer bi se vse leto zbirala mladina in odrasli.

Igrišča bo treba zgraditi pri vseh soseskah sicer bomo venomer govorili o telesnih hibah mladine otrok ter o vzgojnih problemih.

Naj navedemo še konkreten primer nerazumevanja za gradnjo objektov, ki naj bi služili za telesno vzgojo mladine: svet za šolstvo, kulturo in telesno kulturo je na eni spomladanskih sej razpravljalo o igriščih. Čeprav smo tam govorili o več sto milijonih st. dinarjev, ki so bili namenjeni za investicije v šolstvo, se nismo mogli zediniti za to, da bi od te zares velike vsote dali mrtvico, tri milijone st. dinarjev, za pomoč pri gradnji šolskih igrišč.

Pri takšnem gledanju nekaterih na telesni razvoj mladine smo tisti, ki se ukvarjamo s tem, povsem nemočni in seveda tudi neuspešni.

Janez PAVČIC

JAMA V JAMI — Igrišča pri osnovni šoli »Vita Kraigherja« že dolgo ni mogoče tako inovirati. Ali šola in Partizan Bežigrad skupaj res ne bi mogla urediti tega dragocenega prostora? Foto: J. P.

KOSARKA MED PLEVELOM — Pri osnovni šoli »Danile Kumar« v Stožicah so na hitro roko postavili koše sredi neurejenega travnika. Seveda ne služijo ničemu. Foto: J. P.

182 mladih atletov

Polna telovadnica

Prvi rezultati telesno-vzgojne dejavnosti v novi telovadnici v Savskem naselju so več kot dobri. Zahvaljujoč razumevanju vodstva osnovne šole »Borisa Kidriča« in zavzetosti nekaterih članov upravnega odbora Partizana, se vsak večer zbere v telovadnici na desetine mladih in starejših prebivalcev Savskega naselja. Na urah splošne vadbe jih je tudi po 45, pridno pa vadijo tudi košarkarji.

Za zdaj je še premalo starejših mladincev in mladink ter članov in članic. Vodstvo Partizana jih zato vabi, da pridejo v telovadnico ob sredah in petkih od 19. ure naprej. Vadba za najmlajše je v petkih ob 18. uri. Ustanoviti nameravajo tudi košarsko ekipo mladink zato jih vabijo, da pridejo v telovadnico ob ponedeljkih od 19. ure naprej.

Tekmovanje bežigrajskih osnovnih šol

Na jesenskem atletskem tekmovanju osnovnih šol je nastopilo 182 tekmovalcev in tekmovalcev iz štirih šol. Borbe so bile lepe in zanimive. Tudi letos je bila v skupni oceni najboljša osnovna šola »Vita Kraigherja« vendar ne tako prepričljivo kot spomladi. Lep napredek je pokazala osnovna šola »Danile Kumar« iz Stožic, najštevilnejše zastopstvo na tekmovanju pa je imela osnovna šola »Borisa Kidriča« iz Savskega naselja.

Po končanem tekmovanju, ki je bilo na Centralnem stadionu, so najbolje uvrščenim razdelili diplomo, pionir in pionirka sta dobila praktično nagrado, zmagovalna ekipa pa pokal.

Atletiki, kraljici športov, posvečajo na bežigrajskih šolah precej pozornosti. Atletskih panog je veliko, za začetnike so razmeroma lahke, tako da vsak lahko izbere sebi primerno. Občinska zveza za telesno kulturo in svet za šolstvo prireja spomladni in jesenski tekmovanja, da učenci in dijaki ne bi samo vadili, ampak tudi tekmovali. Pri organizaciji tekmovanj pomaga atletski klub Olimpija, ki že nekaj let pridobiva mlade atlete in atletinje prav na bežigrajskih šolah.

Konec oktobra bo atletsko prvenstvo srednjih in strokovnih šol, prve dni novembra pa za vse učence in dijakke tek v naravi.

Rezultati jesenskega tekmovanja bežigrajskih osnovnih šol:

Dekleta — tek 60 metrov: 1. Virant (B. Kidriča) 9,0, 2.—3. Ogrin (D. Kumar), Mohorič (V. Kraigherja) in Valda (B. Kidriča) 9,1 — Tek 300 m: 1. Tauzes (V.

Kraj.) 49,7, 2. Čudič (B. Kidr.) 51,9, 3. Svajger (V. Kraig.) 52,1 — Stafeta 4 x 60 m: 1. O. š. Vita Kraigherja 36,5, 2. O. š. Danile Kumar 36,9, 3. O. š. Borisa Kidriča 43,0 — Skok v višino: 1. Valenčič (V. Kraig.) 130 cm, 2. Okorn (V. Kraig.) 120 cm, 3. Grčar (D. Kum.) 110 cm — Skok v daljino: 1. Tauzes (V. Kraig.) 4,33 m, 2. Mohorič (V. Kraig.) 4,12 m, 3. Pernosar (V. Kraig.) 3,93 m — Met kroglice: 1. Novotny (D. Kum.) 9,70 m, 2. Damjanovič (B. Kidr.) 9,33 m, 3. Hafner (V. Kraig.) 9,00 m.

Fantje — tek 100 metrov: 1. Špelič (M. Jarca) 12,6, 2.—3. Rues (V. Kraig.) in Iskra (V. Kraig.) 13,1 — Tek 400 metrov: 1. Zemljčič (D. Kum.) 60,5, 2. Saje (D. Kum.) 61,2, 3. Gregorčič (M. Jar.) 61,3 — Stafeta 4 x 100 metrov: 1. O. š. Danile Kumar 54,5, 2. O. š. Vita Kraigherja 55,7, 3. O. š. Mirana Jarca 55,8, 4. O. š. Borisa Kidriča 56,3 — Skok v višino: 1. Rues (V. Kraig.) 145 cm, 2. Pečkaj (M. Jar.) 140 cm, 3.—8. Cetinski, Fugina in Špilak (M. Jarca), Velič in Jovičič (B. Kidr.) in Pozin (D. Kum.) vsi po 135 cm — Skok v daljino: 1. Špelič (M. Jar.) 4,80 m, 2. Snoj (D. Kum.) 4,75, 3. Oražem (D. Kum.) 4,70 m — Met kroglice: 1. Bučaj (D. Kum.) 12,79 m, 2. Oblak (D. Kum.) 12,70 m, 3. Golob (V. Kraig.) 12,05 m.

Razvrstitev ekip: 1. Osnovna šola »Vita Kraigherja« 237 točk (116 pri dekletih in 121 pri fantih), 2. Osnovna šola »Danile Kumar« 199 (61 + 138), 3. Osnovna šola »Borisa Kidriča« 172 (87 + 85), 4. Osnovna šola »Mirana Jarca« 113 točk (vse pri fantih).

Janez Pavčič

Poglavitna naloga v telesni kulturi:

Razširiti dejavnost

V naših telesno kulturnih organizacijah želimo imeti množico mladine, ki se bo telesno krepila, tekmovala in se v tovariškem duhu medsebojno zblíževala, ne pa le pešice športnikov. Glavna skrb naj bo torej množičnost, o kateri vsi veliko govorimo, malo pa storimo.

V naši občini delujejo društva in klubi, ki gojijo posamezne športne panoge ali se ukvarjajo s splošno vadbo, taborniki in planinci, vendar kljub stalnemu naraščanju članstva v teh organizacijah ugotavljamo, da je še mnogo mladine, ki bi se rada udeležila, vendar za to nima posebnih možnosti. Mnoga društva in klubi so se namreč usmerili le na določene športne panoge, največ v tekmovalnem smislu, medtem ko glede rekreacije store kaj malo ali pa nič. Zato je tudi število članstva v teh organizacijah majhno, posebej še, če ga primerjamo s številom mladine na njihovem terenu.

Pa ne samo to. Mnoga društva in klubi so se zapirali vase in smatrajo, da imajo dovolj široko dejavnost ter se ne zanimajo za nove člane. Premalo je tudi domačih tekmovalcev, propagandnih tekem, stalne povezave s šolami, delovnimi kolektivi in organizacijami na terenu. Zato bi bilo potrebno bolj uporabiti vse telovadnice in igrišča, vse rekvizite, n. pr. miže za namizni tenis, šah itd.

Mladino z žogo lahko vidimo prav povsod: na ulicah, dvoriščih, zasilnih igriščih, ki si jih napravijo sami. Ob soseskah ni igrišč ne zelenic, kjer bi se ta mladina lahko igrala z žogo. Določiti in urediti vse telovadnice in igrišča, vse rekvizite, n. pr. miže za namizni tenis, šah itd.

Tudi v delovnih kolektivih bi morali urediti igrišča in poiskati rekvizite, ki so jih včasih uporabljali, zdaj pa so neizkoriščeni. Možnosti in zanimanja za telesno vzgojo ne udeleževanje je v delovnih kolektivih dovolj, potrebno je le to delo poživiti in organizirati.

Potrebno je tudi pomnožiti vodstveni in strokovni kader, da bomo lahko delali z večjim številom mladine. Na terenu je treba poiskati vse tiste ljudi, ki želijo delati v društvi in klubih in imajo pogoje za to, kajti mnogi so že izrazili željo, da bi sodelovali in pomagali. Za strokovni kader pa bo treba organizirati tečaje in jim pomagati pri delu, kajti le dobro strokovno delo z mladino bo dalo zadovoljive rezultate.

Društva in klubi so se doslej vse preveč ukvarjali le s tekmovalnimi vrstami in njihovimi obveznimi tekmovanji, premalo pa so imeli tekmovalni doma in medsebojnih srečanj. Tudi taborniki in planinci bi morali bolj široko zastaviti delo, peljati mladino na razne izlete in jo potlej vključevati v svoje vrste.

Da bi te naloge uresničili bodo morali pomagati društva prijateljev mladine, mladinska organizacija, šole, delovni kolektivi in vse druge organizacije, ki imajo interese, da čimvečjemu številu

mladine v prostem času nudijo, potrebno razvedrilo in telesno krepitev. Le tako bomo lahko mnogo mladine odvrnili od kvarnih vplivov in slabih navad, teh izkrivljenj pa se nam pojavlja vsak dan več.

SILVO ČEBULJ

Mladina želi tekmovati

Razgovor s profesorjem telesne vzgoje Evgenom Komeljem

Evgen Komel je že šesto leto profesor telesne vzgoje na šoli Iskra in PTT. Zraven je še član izvršnega odbora občinske zveze za telesno kulturo in član sveta za šolstvo. Povprašali smo ga, kako bi na kratko ocenil šolsko telesno vzgojo za Bežigradom.

Pogoji za delo so na bežigrajskih šolah (zlasti na strokovnih) v primerjavi z drugimi ljubljanskimi šolami zelo dobri. Nekoliko slabše je na osnovnih šolah. Morda na gimnaziji ni pravega odnosa do telesne vzgoje, saj so šole zdaj, po tolikih letih, uredili igrišče, problem pa je bil tudi z nastavitvijo novega učitelja in so raje vzeli dva honorarno.

Zares organizirano delo je mogoče le na gimnaziji, kjer so dijaki štiri leta in na PTT šoli, kjer so tri leta. Na drugih strokovnih šolah se prehitro menjavajo. Vseeno pa jim je mogoče dati osnove in jih usmeriti v športne panoge.

Za Bežigradom so se seveda najpomembnejše osnovne šole in to mladino bi morali zares »zastrupiti« s telesno vzgojo. Mladina si želi tekmovalni in nuditi jih moramo čimveč. Tudi učitelji so pripravljeni pomagati.

Kaj menite o delu sveta za šolstvo, kulturo in telesno kulturo?

Precej smo kolebali, ali je pametno, da združimo nekdanje tri svete v enega, kot je zdaj. Problemov je veliko in takšen svet jih vseh ne bo mogel enako reševati. Seje trajajo tudi po štiri ure, telesno kulturo obravnavamo le kdaj pa kdaj, prav na koncu. Člani sveta so takrat že utrujeni in hitro opravimo. Le eno sejo smo v celoti posvetili telesni kulturi, o kulturi pa sploh nismo razpravljali.

Morda bi se le dalo drugače urediti, ker ima šolstvo preveč svojih problemov. Čeprav sem prosvetni delavec, večkrat ne morem poseči v razpravo, Svet bi imel lahko več članov in morda specializirane seje. Zdjaj ni mogoče obravnavati problemov telesne kulture in zato ne grem na seje, če teh vprašanj ni na dnevnem redu.

Kaj najbolj cenite pri delu občinske zveze za telesno kulturo?

Občinska zveza veliko pomaga šolam, še več pa bi se dalo storiti, če bi imeli več denarja. Še več pozornosti bi morali posvetiti zimskim športom in plavanju. Pri »Belinki« imamo bazen, ki ga premalo uporabljamo. Poletni do tja ni daleč s kolesom.

Letos je občinska zveza tudi veliko storila pri delu z mladino v počitnicah.

Kje vidite slabosti pri delu društev in klubov za Bežigradom?

Bolj bi se morali zanimati za mladino na šolah, saj iz te množice regrutirajo svoje člane. Klubi so že zdaj dobili precej dobrih športnikov iz šol. Precej seveda lahko store učitelji telesne vzgoje: ko ugotovijo, da je učenec ali dijak sposoben, ga morajo pripraviti, da začne trenirati in ga usmeriti v klub. Tako ne ostane na cesti.

Menim, da telesno vzgojna društva Partizan pravzaprav životarijo. Predvsem nimamo pogojev za vadbo najmlajših. Tudi vadiitelji so včasih premladi, nevalfici-ani in nujno jim je treba pomagati. Je zaključil Evgen Komel in še zaželel vsem bežigrajskim športnikom čimveč uspehov

DOPISUJTE!

Zamenjava opreme v stanovanjih

Stanovanjsko podjetje »Bežigrad« je sprejelo pravilnik o povprečni dobi trajanja opreme in posameznih elementov opreme v stanovanjskih zgradbah in stanovanjih. Pravilnik je osnova za pravilno uporabo sredstev za investicijsko vzdrževanje. Med drugim pravilnik določa, da je razno opremo in elemente stanovanja mogoče zamenjati tudi pred rokom, ki je

Na odlagi 3. in 4. člena Odloka Mestnega sveta Ljubljane o minimalnih tehničnih normativih za vzdrževanje stanovanjskih hiš v družbeni lastnini in o načinu delitve sredstev za investicijsko in tekoče vzdrževanje ter upravljanje (Glasnik št. 6/66), je delavski svet Stanovanjskega podjetja »Bežigrad« na skupni seji s predstavniki stanovalcev in ustanoviteljev dne 25. 8. 1966 sprejel

PRAVILNIK

o povprečni dobi trajanja elementov in opreme v stanovanjskih zgradbah in stanovanjih

1. člen

S tem pravilnikom se določa povprečna doba trajanja posameznih elementov in opreme v stanovanjskih zgradbah in stanovanjih, s katerimi gospodari Stanovanjsko podjetje »Bežigrad«.

Zamenjava elementov in opreme v stanovanjskih zgradbah se šteje za investicijsko vzdrževanje, ki ga je v smislu določil Temelnega zakona o gospodarskem poslovanju (gospodarjenju) s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini dolžno izvrševati stanovanjsko podjetje.

2. člen

Posamezni elementi opreme v stanovanjskih zgradbah in stanovanjih se zamenjajo, ko poteče normalna doba trajanja.

Zamenjava elementov v stanovanju se izvrši po predhodni komisiji ugotovitvi, da so ti neuporabni in da se jih ne da popraviti.

3. člen

Za normalno dobo trajanja se šteje povprečna doba trajanja posameznih elementov in opreme, ki je določena v naslednji tabeli:

PREDMET ZAMENJAVE ELEMENTA

Zap. št. Povprečna doba trajanja let

1. Zidan štedilnik (enkrat preložen) 40
2. Železni premični štedilnik 10

3. Železni emajl štedilnik (z enkratnim poprav.) 20
4. Električni številnik (z enkratno obnovo) 20
5. Plinski štedilnik (z enkratno obnovo) 25
6. Kotliček za vodo bakren 15
7. Kotliček za vodo pocinkan 5
8. Lončena peč (2 krat preložena) 20
9. Železna ali lutzova peč (enkrat preložena) 30
10. Pipe in armature do 3 atm. pritiska 8
11. Pipe in armature nad 3 atm. pritiska 6
12. WC rezervar 15
13. WC školjka in bide, fajans ali porcelan 30
14. Umivalnik iz porcelana 30
15. Pomivalno korito emajlirano 15
16. Kopalna kad emajlirana 30
17. Litoželezna kad emajlirana 50
18. Peč v kopalnici na trdo gorivo 20
19. Plinski bojler 20
20. Električni bojler 20
21. Infra peč 10
22. Elementi centralne kurjave 30
23. Vgrajeno kuhinjsko pohištvo (omare) 35
24. Vgrajeno sobno pohištvo (omare) 45
25. Ladijski pod 20
26. Navadni leseni pod 15
27. Lamelni parket 30
28. Bukov parket 50
29. Hrastov parket 80
30. Podi iz umetnih mas 20
31. Ksilolit tlak 25
32. Lesenit pod 25
33. Prašni stroj 10
34. Centrifuga 10
35. Medokenske platnene zavese 15
36. Lesene rolete in žaluzije 30
37. Pločevinasta žaluzija 40

Vsa ostala dela in nadomestitve investicijskega vzdrževanja hiše, ki niso zajeta v tej tabeli, se izvršujejo po potrebi na predlog komisije stanovanjskega podjetja po predhodnem ogledu na kraju samem.

4. člen

Stanovanjsko podjetje je dolžno v okviru programa investicijskega vzdrževanja zamenjati posamezne elemente

določen v pravilniku, če strokovna komisija ugotovi, da je oprema dotrajana in če bo za to denar. Tudi ni obvezno, da posamezne elemente opreme morajo zamenjati po preteku določenega roka, če je oprema še v redu.

Zamenjavo opreme urejajo občani s stanovanjskim podjetjem preko hišnih svetov.

v stanovanju po preteku dobe trajanja, ob upoštevanju določil drugega odstavka člena 2. tega pravilnika.

Če so posamezni elementi opreme v stanovanju zaradi normalne uporabe postali neuporabni, sme imetnik stanovanjske pravice po preteku dobe trajanja zahtevati od podjetja nadomestitev oz. zamenjavo.

Zamenjava elementov in opreme se izvaja po nujnosti in vrstnem redu, ki je določen s programom investicijskega vzdrževanja.

Imetnik stanovanjske pravice pri zamenjavi opreme in posameznih elementov, ni v nobenem primeru upravičen zahtevati drugačno opremo, v stanovanju, kot je bila prej, razen v primeru, če komisija ugotovi, da ne presega običajnega standarda opreme in da bistveno ne vpliva na spremembo vrednosti stanovanja v primerjavi s sedanjo ocenitvijo.

5. člen

Stanovalci v nobenem primeru ne sme samovoljno predelovati stanovanja, zamenjati opreme itd. Vsako spremembo odobrava na prošnjo stanovalca Stanovanjsko podjetje »Bežigrad« na podlagi komisije ugotovitve.

6. člen

Stanovanjsko podjetje lahko v okviru razpoložljivih sredstev zamenja ali obnovi posamezne elemente in opremo v stanovanju pred potekom dobe trajanja v naslednjih primerih:

a) če komisija ugotovi, da je taka zamenjava nastopila po višji sili za katero ni odgovoren imetnik stanovanjske pravice.

b) če komisija ugotovi, da je za navedeno opremo — elemente potekla garancijska doba dobavitelja oz. izvajalca del in da se v tej dobi ni dalo ugotoviti posameznih ali v celoti napak.

c) če komisija ugotovi, da zahteva po zamenjavi ni nastopila zaradi nestrokovne ali prekomerne uporabe opreme oz. elementov v stanovanju.

7. člen

Spore, ki nastajajo med stanovalci in podjetjem glede pravic iz tega pravilnika, rešuje stanovanjska arbitražna komisija. Z odločbo stanovanjske arbitraže nezadovoljna stranka lahko začne spor pred občinskim sodiščem.

8. člen

Ta pravilnik začne veljati osem dni po objavi na oglasni deski podjetja in v občinskem glasilu »ZBOR OBČANOV«.

Predsednik DS Lado Škraban l. r.

Program investicijskega vzdrževanja

Na podlagi določil 39. člena Temelnega zakona o gospodarskem poslovanju s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini in določil Statuta Stanovanjskega podjetja »Bežigrad«, je delavski svet na skupni seji s predstavniki stanovalcev in ustanoviteljev dne 3.6.1966 ter po predhodni razpravi in predlogu Skupščine stanovalcev sprejel naslednji program investicijskega vzdrževanja stanovanjskih hiš:

1. V letu 1966 se nameni za investicijsko vzdrževanje sta-

novanjskega fonda in poslovnih prostorov celotni znesek, ki je po delitvi stanarine in najemnine namenjen za investicijsko vzdrževanje in sicer:

- a) od stanarin Ndin 1.000.000,00
- b) od najemnin Ndin 235.000,00

2. Omenjeni znesek je razdeljen po hišah in poslovnih prostorih tako kot so prijavili hišni sveti oz. kot je ugotovila strokovna služba z ogledom na licu mesta. Letos smo posvetili glavno skrb vzdrževanju zgradb: streh, kleparskih del, elektro-inštalacij in urejevanju fasad. Za to je predvideno:

- krovska dela Ndin 200.250,00
- kleparska dela Ndin 150.000,00
- pleskarska dela lesenih in pločevinastih delov hiš oz. stanovanj Ndin 180.000,00
- zidarska dela: fasade (popravila), popravilo dimnikov, izolacija zidov, razna manjša dela Ndin 320.000,00
- kanalizacija in vodovod: popravila in zamenjava dotrajanih Ndin 100.000,00
- mizarska dela: popravila oken, vrat, stopnic in hodnikov Ndin 86.000,00
- razna druga dela: popravilo peč in štedilnikov, zamenjava WC školjk, zamenjava medokenskih zaves Ndin 150.750,00
- odplačilo dolgov hišnih svetov iz leta 1965 Ndin 48.000,00

Vsa omenjena dela je posebna strokovna komisija stanovanjskega podjetja razporedila po zgradbah. Program še ni popoln, ker ga v kratkem času ni bilo mogoče izdelati, vendar ga bodo dopolnjevali na predloge hišnih svetov. Sestavljajo že tudi program za prihodnje leto, ki ga bodo objavili januarja.

Računajo, da bodo nujna dela letos dokončali, vendar pa je težko dobiti obrtnike, zlasti za popravilo streh.

Ob koncu leta bo stanovanjsko podjetje obvestilo hišne svete in stanovalce o izvršitvi programa.

Stroški poslovanja stan. podjetij

Stanovanjska podjetja za svoje poslovanje obračunavajo stroške v breme stanovalcev. Višino zneskov odreja razširjeni delavski svet podjetja, kjer sodelujejo tudi zastopniki stanovalcev. Višino zneskov določijo v skladu z 39. členom temeljnega zakona o gospodarskem poslovanju (gospodarjenju) s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini.

Stroški poslovanja stanovanjskih podjetij v Ljubljani znašajo: Stanovanjsko podjetje »Dom« 5 odst. od stanarin in 10 odst. od najemnin, stanovanjsko podjetje »Most« 9,5 odst. in stanovanjsko podjetje »Bežigrad« 5 odst.

Razgrnitev načrtov za posesi S VII-S VIII

Referat za urbanizem in gradbeništvo skupščine občine Ljubljana-Bežigrad, na podlagi 14. člena in v zvezi z 18. členom Zakona o urbanističnih projektih

razglaš

z 10. oktobrom 1966 razgrnitev osnutkov zaidnega načrta za območje sosesk S-7 in S-8 med Titovo cesto, Saveljsko cesto, železniško progo in rezervatom avtoceste.

Od 10. oktobra 1966 do 10. novembra 1966 vsak delovni dan od 8. do 12. ure, ob sredah pa tudi od 15. do 18. ure, bodo osnutki razgrnjeni v dvorani krajevnosti »Posavje«, Titova cesta 201, nato pa v upravnih prostorih skupščine občine Ljubljana-Bežigrad, Parmova ulica 41.

Osnutki si lahko ogledajo vsi občani, državni organi in zavodi ter delovne organizacije in dajo nanj v 3 mesecih od razglasitve svoje predloge in pripombe.

Občinska skupščina Ljubljana-Bežigrad

Programi vzdrževanja hiš za prihodnje leto

Da bomo za prihodnje leto sestavili čimbolj natančne programe investicijskega vzdrževanja za vsako hišo in stanovanje v družbeni lastnini ter da bomo pričeli z deli že januarja 1967, in ne kot letos meseca maja, vabimo vse hišne svete, da takoj sestavijo programe investicijskega vzdrževanja za prihodnje leto. Programe naj pošljejo do konca meseca oktobra, da jih bo lahko obdelala strokovna služba in sprejela skupščina stanovalcev.

Stanovanjsko podjetje »Bežigrad« Ljubljana, Vojkova 1

NOVA SOSESKA, STARI PROBLEMI — V Sosesko VI v Stožicah se je največ ljudi priselilo letos. Nove so tudi zelenice in otroško igrišče. Toda že po nekaj mesecih so zelenice poteptane, igrala polomljena. Kaže, da se prebivalci zapro v nova stanovanja in jim je prav malo mar, kaj se dogaja okrog blokov. Takšne navade ni opaziti prvič, saj imajo v Savskem naselju podobne probleme. Za zelenice in igrišča pa gredo težki milijoni.

Foto: V. Smole